EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 24.5.2022
COM(2022) 303 final

Politikdokument

til fastlæggelse af en flerårig strategisk politik for integreret europæisk grænseforvaltning i overensstemmelse med artikel 8, stk. 4, i forordning (EU) 2019/1896

1. *INDLEDNING*

Schengenstrategien af 2. juni 2021 opgjorde to vigtige forudsætninger for et fuldt fungerende og robust Schengenområde. Der var tale om en integreret tilgang til forvaltning af de ydre grænser og en vellykket gennemførelse af det nye mandat for Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning, almindeligvis betegnet Frontex. I strategien understregedes det specielt, at der var behov for "*at tilvejebringe både den strategiske ramme og de operationelle komponenter, der er nødvendige for bedre at forbinde vores politikker og dermed fjerne smuthuller mellem grænsebeskyttelse, sikkerhed, tilbagesendelse og migration, samtidig med at de grundlæggende rettigheder til enhver tid beskyttes*".

For at nå dette mål er Den Europæiske Union og dens medlemsstater nødt til at samarbejde, navnlig inden for rammerne af den europæiske grænse- og kystvagt, om at opnå en yderst effektiv **integreret europæisk grænseforvaltning**, der samler alle relevante aktører, både på europæisk og på nationalt plan. Integreret europæisk grænseforvaltning bør i den forbindelse også indgå fuldt ud i Schengencyklussen.

Som bebudet i Schengenstrategien vil gennemførelsen af integreret europæisk grænseforvaltning være styret af den **flerårige strategiske politikcyklus** (politikcyklussen for integreret europæisk grænseforvaltning), der skal udarbejdes i overensstemmelse med artikel 8 i forordning (EU) 2019/1896[1] (forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt). Den flerårige strategiske politikcyklus vil være retningsgivende for, hvordan den europæiske grænse- og kystvagt rent strukturelt bør fungere over de næste fem år og gennemføre den integrerede europæiske grænseforvaltning. På **operationelt plan** bør denne cyklus skabe en fælles ramme, der styrer det daglige arbejde for mere end 120 000 europæiske grænse- og kystvagtsmedarbejdere fra nationale myndigheder og Frontex.

I overensstemmelse med artikel 8, stk. 4, i forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt indleder Kommissionen med nærværende **politikdokument** en høring af Europa-Parlamentet og Rådet om udviklingen af den flerårige strategiske politik. Der vil i høringen navnlig blive fokusere på kapitel 5 i dette politikdokument, som fastsætter ***politiske prioriteter og strategiske retningslinjer*** for en periode på **fem år** i forbindelse med de 15 komponenter i den integrerede europæiske grænseforvaltning, der er fastsat i artikel 3 i forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt.

Den vil desuden indhente synspunkter fra institutionerne om, hvordan der kan fastlægges en **integreret, samlet og kontinuerlig proces**, der kan stille strategiske retningslinjer til rådighed for alle relevante europæiske og nationale aktører, herunder den europæiske grænse- og kystvagt, for at sikre en sammenhængende gennemførelse af den integrerede europæiske grænseforvaltning. Dette skal sikre, at der tages passende hensyn til nye udfordringer, og at

[1] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1896 af 13. november 2019 om den europæiske grænse- og kystvagt og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1052/2013 og (EU) 2016/1624.

prioriteterne kan tilpasses skiftende behov. Denne forvaltningsmekanisme bør også indgå i den flerårige strategiske politikcyklus.

Resultatet af denne høringsproces bør munde ud i en **meddelelse fra Kommissionen om fastlæggelse af den flerårige strategiske politik for integreret europæisk grænseforvaltning**, som inden udgangen af 2022 vil etablere en politisk styring af den integrerede europæiske grænseforvaltning, der dækker en periode på fem år. Cyklussen vil blive videreført via den tekniske og operationelle strategi, som Frontex' bestyrelse skal vedtage, og via medlemsstaternes nationale strategier.

2. *OVERSIGT OVER DEN FLERÅRIGE STRATEGISKE POLITIKCYKLUS FOR INTEGRERET EUROPÆISK GRÆNSEFORVALTNING*

I henhold til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (artikel 77, stk. 1, litra c)) skal Den Europæiske Union udvikle en politik med henblik på at sikre, *"at der gradvis indføres et integreret system for forvaltningen af de ydre grænser"*. Komponenterne, principperne og de vigtigste interessenter for europæisk integreret grænseforvaltning blev for første gang fastlagt i forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt i 2016 og videreudviklet i ændringen fra 2019[2], som også fastsætter politikcyklussen for den integrerede europæiske grænseforvaltning som den strategiske forvaltningsramme for en effektiv gennemførelse af den integrerede europæiske grænse- og kystvagt. Politikcyklussen for den integrerede europæiske grænseforvaltning har som et **strategisk mål** at fastslå, hvordan den europæiske grænse- og kystvagt bør håndtere udfordringerne forbundet med grænseforvaltning og tilbagesendelse på en sammenhængende, integreret og systematisk måde.

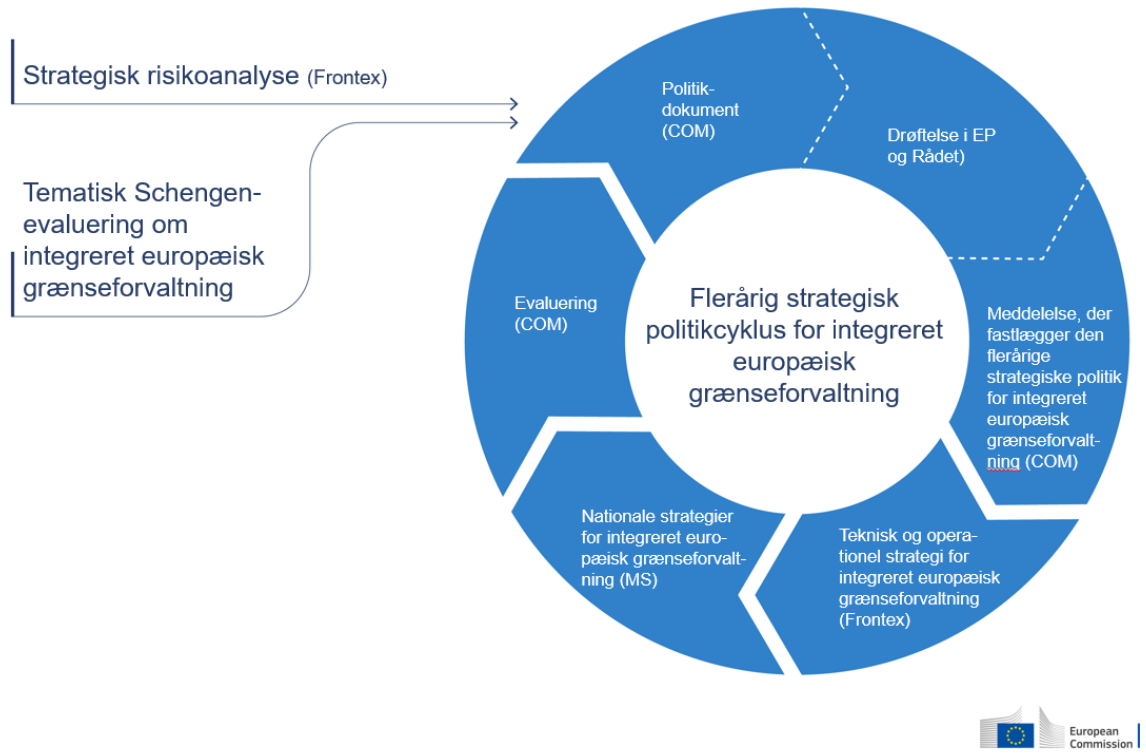
Strukturen i den flerårige strategiske politikcyklus

Strukturen for den femårige flerårige strategiske politikcyklus for den integrerede europæiske grænseforvaltning består af fire hovedfaser:

1. den politiske retning fra EU-institutionernes side
2. Frontex' bestyrelses tekniske og operationelle strategi for den integrerede europæiske grænseforvaltning
3. medlemsstaternes nationale strategier for den integrerede europæiske grænseforvaltning
4. evaluering foretaget af Kommissionen med henblik på at sætte cyklussen i gang igen.

[2] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1896 af 13. november 2019 om den europæiske grænse- og kystvagt og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1052/2013 og (EU) 2016/1624 (EUT L 295 af 14.11.2019).

Figur 1: Den flerårige strategiske politikcyklus for den integrerede europæiske grænseforvaltning

a) *Politisk retning*

Kommissionen har udarbejdet dette politikdokument på grundlag af den **strategiske risikoanalyse for den europæisk integrerede grænseforvaltning**, som Frontex forelagde for Kommissionen, Europa-Parlamentet og Rådet i juli 2020. I dokumentet angives, hvilke udfordringer der er forbundet med den integrerede europæiske grænseforvaltning for de næste ti år. Kommissionen tog også hensyn til henstillingerne fra den tematiske Schengenevaluering af medlemsstaternes nationale strategier for integreret grænseforvaltning, der blev gennemført i perioden 2019-2020.

Det er EU-institutionernes ansvar at udvikle en strategi for integreret europæisk grænseforvaltning. Det er derfor afgørende, at der er et effektivt samarbejde mellem Kommissionen, Europa-Parlamentet og Rådet om at fastlægge en politisk ramme, der kan danne grundlag for den integrerede europæiske grænseforvaltning. Denne ramme bør vedtages i form af en meddelelse om den flerårige strategiske politik for europæisk integreret grænseforvaltning.

b) *Frontex' tekniske og operationelle strategi for europæisk integreret grænseforvaltning*

Frontex har i overensstemmelse med artikel 8, stk. 5, i forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt til opgave at udforme en **teknisk og operationel strategi for integreret europæisk grænseforvaltning** ved en afgørelse, der træffes af dets bestyrelse, og på grundlag af et forslag fra Frontex' administrerende direktør. Denne strategi skal udarbejdes i tæt samarbejde med medlemsstaterne og Kommissionen. Strategien skal være i overensstemmelse med artikel 3 i forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt, og agenturet skal, hvor det er berettiget, tage hensyn til medlemsstaternes særlige situation, navnlig deres geografiske placering. Den bør være baseret på Kommissionens meddelelse om en flerårig strategisk politik for den europæiske integrerede grænseforvaltning, men også tage hensyn til de relevante krav i den gældende Schengenlovgivning.

Krav til den tekniske og operationelle strategi for den integrerede europæiske grænseforvaltning
• Frontex' bestyrelse og dets særlige arbejdsgruppe om den integrerede europæiske grænseforvaltning skal vejlede og føre tilsyn med udviklingen af strategien og gennemførelsesprocessen • struktureret omkring de 15 komponenter i artikel 3 i forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt • i overensstemmelse med EU-institutionernes politiske retningslinjer • en fælles strategi for den europæiske grænse- og kystvagt, der både omfatter Frontex og medlemsstaternes nationale grænseforvaltningsmyndigheder • dækker ikke blot foranstaltninger på EU-plan, men også på nationalt plan, herunder foranstaltninger, der tager sigte på harmonisering af praksis, standardisering af tekniske midler og operationel interoperabilitet • dækning i femårsperiode, ideelt set under hensyntagen til programmeringscyklussen i den flerårige finansielle ramme • ledsaget af en handlingsplan med centrale foranstaltninger, tidsramme, milepæle, nødvendige ressourcer og overvågningsordninger.

c) *Nationale strategier for integreret grænseforvaltning*

Medlemsstaterne har **det primære ansvar for forvaltningen af deres ydre grænser**, både i deres egen og i alle medlemsstaternes interesse. En effektiv gennemførelse af integreret europæisk grænseforvaltning kræver på den baggrund, at de strategier, der er fastlagt på EU-plan, omsættes til nationalt plan. Derfor stilles der i artikel 8, stk. 6, i forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt krav om, at medlemsstaterne skal fastlægge deres **nationale strategier for integreret grænseforvaltning**.

Krav til nationale strategier for integreret grænseforvaltning
• en strategi for integreret grænseforvaltning for hver medlemsstat • etablering af en national centraliseret forvaltningsstruktur for den integrerede europæiske grænseforvaltning, der koordinerer alle relevante myndigheder, som er involveret i grænseforvaltning og tilbagesendelse, idet der tages hensyn til konsekvenserne af andre EU-politikker, som de kompetente nationale myndigheder gennemfører ved medlemsstaternes ydre grænser inden for deres respektive mandater, såsom told- og sundhedskontrolmyndigheder • udviklet i overensstemmelse med den af EU-institutionerne fastlagte politiske strategi,

agenturets tekniske og operationelle strategi og Schengenkravene

- baseret på de 15 komponenter i artikel 3 i forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt; dog også omfattende områder under national kompetence, hvis det anses for hensigtsmæssigt
- etablering af nationale grænseforvaltningsordninger og deltagelse i relevante EU-mekanismer, der koordineres af Frontex og andre relevante EU-aktører
- en klar angivelse af den nuværende og planlagte tildeling af menneskelige og finansielle ressourcer og de vigtigste faser i udviklingen af den nødvendige infrastruktur
- oprettelse af en revisions- og overvågningsmekanisme
- dækning i en flerårig periode, ideelt set i overensstemmelse med programmeringscyklussen i den flerårige finansielle ramme
- ledsaget af en handlingsplan, der angiver centrale foranstaltninger, tidsramme, milepæle, nødvendige ressourcer og overvågningsordninger.

d) *Evaluering af den cyklus, der anvendes i den integrerede grænseforvaltning*

Fire år efter vedtagelsen af meddelelsen om den flerårige strategiske politik for integreret europæisk grænseforvaltning vil Kommissionen foretage en grundig evaluering af alle interessenters gennemførelse af politikken på EU-plan og på nationalt plan med henblik på at udarbejde den næste flerårige strategiske politikcyklus.

Den europæiske grænse- og kystvagts struktur

Med forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt etableres der en omfattende struktur for den **europæiske grænse- og kystvagt**, der samler Frontex og ca. 50-60 medlemsstaters myndigheder med ansvar for grænseforvaltning (herunder kystvagter, når de udfører grænseovervågningsopgaver) og tilbagesendelse. Forordningen pålægger også den europæiske grænse- og kystvagt at sikre en effektiv gennemførelse af den integrerede europæiske grænseforvaltning i lyset af princippet om **fælles ansvar**. Hvis det er muligt at udnytte den europæiske grænse- og kystvagts fulde potentiale, vil det føre til reelle og nødvendige konkrete ændringer. EU og medlemsstaterne bør med henblik herpå i fællesskab gøre brug af denne nye struktur og styrke den europæiske grænse- og kystvagts forvaltningsstrukturer og samtidig styrke dens nye operationelle kapacitet gennem bedre og hurtigere koordinering på EU-plan.

Den europæiske grænse- og kystvagts forvaltningsstruktur skal sikre, at Frontex' og de nationale grænse- og kystvagters aktiviteter er i fuld overensstemmelse med EU's politiske mål inden for grænseforvaltning og migrationsstyring, og at de følger den politiske linje vedrørende den indre sikkerhed.

Medlemsstaterne bevarer hovedansvaret og kompetencen til at forvalte deres grænser. Frontex spiller nu en central rolle i den europæiske grænse- og kystvagt takket være sit nye mandat ved at styrke, vurdere og koordinere medlemsstaternes indsats og ved at skabe en europæisk kapacitet.

Den europæiske grænse- og kystvagt har fra starten skabt en ramme for informationsudveksling og operationelt samarbejde ikke blot mellem Frontex og medlemsstaterne, men også mellem de forskellige myndigheder i medlemsstaterne, der fungerer som nationale komponenter. Disse værktøjer er siden 2019 blevet suppleret med muligheden for at støtte medlemsstaterne mere effektivt gennem agenturets egen operationelle styrke, den europæiske grænse- og kystvagts stående korps. Det stående korps indsættes under værtsmedlemsstatens kommando og kontrol. På den teknologiske side har forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt yderligere styrket den europæiske grænse- og kystvagts funktion, dvs. fuld integration af det europæiske grænseovervågningssystem (Eurosur), for at opnå situationsbevidsthed og effektiv informationsudveksling og integreret planlægning, der omfatter operationel udvikling og beredskabs- og kapacitetsudvikling, som alt sammen koordineres fra centralt hold og støttes af Frontex. Agenturet er også i færd med at iværksætte, koordinere og støtte mange andre processer (f.eks. standardisering af teknisk udstyr og informationsudveksling) med henblik på yderligere at styrke den europæiske grænse- og kystvagt og lette grænsevagternes daglige arbejde i EU.

Figur 2: Den europæiske grænse- og kystvagt

Kommissionen spiller også en operationel rolle, hvad angår visse aspekter af gennemførelsen af den integrerede europæiske grænseforvaltning, navnlig hvad angår EU-finansiering, Schengenevalueringsmekanismen og koordineringen af samarbejdet mellem agenturerne i hotspotområderne. Forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt understreger også betydningen af andre **europæiske interessenter**, navnlig EU's decentraliserede agenturer (eu-LISA, Europol, Asylagenturet (EUAA) og Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder (FRA)). Disse interessenters tætte samarbejde med Frontex og medlemsstaternes kompetente myndigheder er afgørende for at opnå en vellykket gennemførelse af den integrerede europæiske grænseforvaltning. På **nationalt plan**

samarbejder en bred vifte af myndigheder (toldmyndigheder, retshåndhævende myndigheder, offentlige sundhedsmyndigheder) med de nationale komponenter i den europæiske grænse- og kystvagt for at sikre en effektiv gennemførelse af den integrerede europæiske grænseforvaltning inden for deres respektive kompetenceområder.

3. *STRATEGISKE UDFORDRINGER FOR INTEGRERET EUROPÆISK GRÆNSEFORVALTNING*

Udgangspunktet for den strategiske cyklus er i overensstemmelse med artikel 8 i forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt at identificere ***udfordringerne*** *på grænseforvaltnings- og tilbagesendelsesområdet*, der *skal tages op på en sammenhængende, integreret og systematisk måde*. Frontex har i den forbindelse i tæt samråd med medlemsstaterne udarbejdet den allerførste **strategiske risikoanalyse for integreret europæisk grænseforvaltning**, som dækker en periode på ti år[3].
De vigtigste udfordringer, der blev identificeret i den strategiske risikoanalyse for 2020, er:

For så vidt angår de ydre grænser:

a) øget pres som følge af grænseoverskridende kriminalitet[4], terrorisme og hybride trusler
b) behov for at håndtere stigningen i passager- og fragtstrømme ved at forbedre dataindsamlingen, risikostyringen og interoperabiliteten
c) digitalisering af integreret grænseforvaltning ved at indføre ind- og udrejsesystemet, det europæiske system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse, det fornyede Schengeninformationssystem og det fornyede visuminformationssystem
d) udfordringer vedrørende sø-, land- og lufttransport, herunder:
    i. avancerede cyber- og terrorangreb på internationale/indenlandske passagerer, skibe, farligt gods og kritisk maritim infrastruktur
    ii. øget international migration, sekundære migrationsstrømme (inden for EU) og grænseoverskridende smugleri
    iii. den stadig mere udbredte lavprisflyvnings indvirkning på visse EU-lufthavnes evne til at håndtere tilknyttede spørgsmål vedrørende integreret grænseforvaltning
e) intensivering af ulovlige smuglerstrømme, der påvirker EU's interne og eksterne sikkerhed
f) cyberkriminelles fortsatte udvisning af fleksibilitet og modstandsdygtighed, men også anvendelse af eksisterende metoder, der er rettet mod kendte sårbarheder og nye ofre; deres forsøg på at drage fordel af den massive omlægning af tidligere offlineaktiviteter til onlinemiljøet, som vi har set med covid-19-pandemien

[3] https://frontex.europa.eu/assets/Publications/Risk_Analysis/Risk_Analysis/Strategic_Risk_Analysis_2020.pdf.
[4] Frontex' strategiske risikoanalyse har også peget på cyberkriminalitet som en af de fremtidige udfordringer for den integrerede europæiske grænseforvaltning. Politikcyklussen for organiseret kriminalitet anses imidlertid for at være mere relevant for at løse dette problem på europæisk plan.

g) bedst mulig brug fra grænsekontrolmyndighedernes side af ikke-indgribende identifikationsteknologier (f.eks. fingeraftryk og ansigtsgenkendelse) med fuld respekt for grundlæggende rettigheder, navnlig med hensyn til beskyttelse af personoplysninger i denne henseende for at gøre det nemmere at krydse grænser på lovlig vis, blandt andet til gavn for turisme og handel; behov for adgang til sådanne oplysninger ved hjælp af håndholdt udstyr for at kunne udføre de nødvendige databasesøgninger og sikkerhedskontroller

h) forskellige udfordringer i forbindelse med terrorisme og hybride trusler, der omfatter rettidig udveksling af oplysninger for at forbedre kontrollen og den hurtige reaktionsevne, som den europæiske grænse- og kystvagt kan bidrage til gennem grænsevagternes adgang til Schengeninformationssystemet (SIS), ind- og udrejsesystemet (EES), det europæiske system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS) og interoperabiliteten mellem EU-informationssystemer, herunder den europæiske søgeportal.

For så vidt angår **migration og tilbagesendelse**:

a) behov for en velkoordineret reaktion med passende foranstaltninger i området før grænsen og om nødvendigt tilsvarende forøgelse af den operationelle kapacitet ved de berørte grænseafsnit for at undgå en situation, hvor de enkelte medlemsstater eller grænseafsnit overvældes af et betydeligt pres

b) sikkerhedsforanstaltninger ved de ydre grænser og inden for Schengenområdet, der skal opvejes af behovet for at sikre uhindrede passagerstrømme

c) stigende betydning af den europæiske grænse- og kystvagts tilbagesendelsesaktiviteter, idet Frontex potentielt kan blive den operationelle del af EU's tilbagesendelsessystem og varetage langt størstedelen af tilbagesendelserne

d) styrkelse af den europæiske grænse- og kystvagts tilbagesendelsesaktiviteter gennem digitalisering, navnlig ved at anvende Frontex' IT-systemer til forvaltning af tilbagesendelser og nationale systemer til forvaltning af tilbagesendelser baseret på den model for systemer til forvaltning af tilbagesendelser, som agenturet har udviklet.

Pandemier:

e) i Frontex-analysen fra 2020 fremhævet som en væsentlig udfordring for den integrerede europæiske grænseforvaltning på grund af deres potentiale til hurtigt at ændre sig fra en latent trussel til en åbenlys trussel, som covid-19-pandemien viste

f) interaktion mellem grænsevagter i forreste linje og rejsende og deres håndtering af bagage og fragt, hvilket kan føre til eksponering for toksiner, patogener og andet; tilvejebringelse af et sikkert miljø for grænsevagter for at afbøde dette, hvor myndighederne tager hensyn til sundhedsrisikoen i forbindelse med grænseforvaltningsaktiviteter.

Disse udfordringer, som er beskrevet i Frontex-risikoanalysen fra 2020, er blevet bekræftet og suppleret ved begivenheder, der har fundet sted lige siden. Navnlig situationen ved grænsen mellem EU og Belarus i 2021 viste, hvordan instrumentalisering af **migration** kan skabe en hybrid trussel mod EU's grænser, som i stigende grad kan blive påvirket af hybride operationer, der har til formål at fremme de udenrigs- og sikkerhedspolitiske dagsordener for

visse tredjelande i og uden for EU's nabolande. Hybride trusler indebærer, at det er behov for samarbejde og informationsudveksling (på tværs af agenturer, med medlemsstaterne og med EU's institutioner og organer) for på et tidligt tidspunkt at identificere hybride trusler på flere områder — og deres strategiske hensigt.

Den **russiske invasion af Ukraine**, som har resulteret i, at over 5,9 millioner mennesker indtil videre er flygtet til EU, har tilsvarende illustreret, hvilke udfordringer den integrerede europæiske grænseforvaltning står over. En betydelig optrapning af den militære aggression fra de russiske styrkers side kan medføre yderligere befolkningsbevægelser i stor skala ud af Ukraine. Frontex yder på den baggrund støtte til de berørte medlemsstater og til berørte tredjelande. Frontex forbereder også indsættelse af nye ressourcer for at sikre tilstrækkelig kapacitet til at foretage grænsekontrol i overensstemmelse med kravene i EU-retten for alle personer, der krydser grænserne mellem Ukraine og EU.

4. *DE PRINCIPPER, DER LIGGER TIL GRUND FOR DEN INTEGREREDE EUROPÆISKE GRÆNSEFORVALTNING*

Den flerårige strategiske politik skal styres af hovedprincipperne og koncepterne forbundet med integreret europæisk grænseforvaltning, som stammer direkte fra forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt og har til formål at gøre det muligt for den europæiske grænse- og kystvagt at arbejde effektivt og i fuld overensstemmelse med den retlige ramme.

Fælles ansvar, pligt til at samarbejde i god tro og forpligtelse til at udveksle oplysninger

I henhold til forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt er gennemførelsen af den integrerede europæiske grænseforvaltning et fælles ansvar for de myndigheder i medlemsstaterne, der er ansvarlige for grænseforvaltning og tilbagesendelse, og for Frontex, der tilsammen udgør den europæiske bestyrelse og kystvagten. Dette er hjørnestenen i den europæiske grænse- og kystvagts struktur og er en operationel virkeliggørelse af EU's og medlemsstaternes delte kompetence med hensyn til gennemførelsen af den integrerede forvaltning af EU's ydre grænser som fastsat i traktaten. Det fælles ansvar suppleres af den underliggende pligt blandt alle aktører tilknyttet den europæiske grænse- og kystvagt (Frontex og de nationale myndigheder) til at samarbejde i god tro og af den overordnede forpligtelse til at udveksle oplysninger inden for den europæiske grænse- og kystvagt.

Altid klar til at reagere på nye trusler

Gennemførelsen af den integrerede europæiske grænseforvaltning bør stille de nødvendige redskaber til rådighed til at reagere på og håndtere alle mulige nye trusler ved de ydre grænser. Der skal være et **konstant beredskab** på EU-plan og nationalt plan til at håndtere en eventuel massetilstrømning af irregulære migranter, der passerer de ydre grænser ulovligt. I dette øjemed bør en del af denne integrerede tilgang være omfattende, afprøvede og løbende ajourførte **beredskabsplaner**, herunder anvendelse af EU's og nationale kapaciteter og instrumenter, f.eks. en hurtig grænseindsats, migrationsstyringsstøttehold, indsatshold til brug ved tilbagesendelser og fuld udnyttelse af **hotspottilgangen**. Beredskabsplaner bør muliggøre en effektiv praktisk gennemførelse af foranstaltninger i enhver situation, der kræver en hurtig indsats ved de ydre grænser, og om nødvendigt i forbindelse med gennemførelsen af interventioner til støtte for tilbagesendelser.

Frontex skal gennemføre årlige **hurtige reaktionsøvelser**, så det er muligt regelmæssigt at teste relevante procedurer og mekanismer for at sikre en hurtig reaktionskapacitet til støtte for medlemsstaterne i en krisesituation.

Bedre koordinering og integreret planlægning

En velfungerende **europæisk grænse- og kystvagt** er baseret på et veletableret koordinerings-, kommunikations- og planlægningssystem mellem de europæiske (Frontex) og de nationale komponenter (nationale myndigheder, der er ansvarlige for eller involveret i integreret grænseforvaltning). Et centralt mål er at udvikle en fleksibel og integreret anvendelse af information, kombinerede kapaciteter og interoperable systemer og værktøjer

på EU-plan og på nationalt plan. Et vigtigt krav for at få denne nye europæiske struktur til at fungere er **klare nationale koordinerings-, kommunikations- og planlægningssystemer** for at sikre et velfungerende samarbejde med agenturet og mellem de nationale myndigheder, der indgår i den integrerede grænseforvaltning. Der bør være **én førende national myndighed på nationalt plan, som er ansvarlig for at koordinere den integrerede grænseforvaltning** og **et nationalt kontaktpunkt for alle spørgsmål vedrørende agenturets aktiviteter**. Et nationalt koncept for integreret grænseforvaltning vil bidrage til at sikre en effektiv koordinering mellem den førende nationale myndighed og alle nationale myndigheder med ansvar for grænseforvaltning. For at sikre en permanent beredskabstilstand på EU-plan og nationalt plan kræver den integrerede europæiske grænseforvaltning **integreret planlægning** mellem medlemsstaterne og agenturet. Dette er nødvendigt for at forberede reaktioner på udfordringer ved de ydre grænser, beredskabsplanlægning og koordinering af den langsigtede udvikling af kapaciteter, både med hensyn til rekruttering og uddannelse, og med hensyn til erhvervelse og udvikling af udstyr. Der skal derfor være en kontinuerlig kapacitetsudvikling på nationalt plan og på agenturniveau under hensyntagen til kort, mellemlang og langsigtet planlægning, og denne kapacitetsudvikling skal være i overensstemmelse med beredskabsplanlægningen.

Omfattende situationsbevidsthed

Omfattende og næsten tidstro bevidsthed om fremherskende og forudsigelige situationer, der dækker næsten alle funktioner af integreret grænseforvaltning og alle niveauer i den firestrengede model for adgangskontrol[5], er af grundlæggende betydning for en korrekt og rettidig reaktion på forskellige situationer. Agenturet bør løbende have et bredt **europæisk situationsbillede** på EU-plan, og medlemsstaterne bør have det på nationalt plan for at sikre en effektiv og hurtig reaktion på nye trusler fra den europæiske grænse- og kystvagts side. Dette bør også bidrage til at forbedre rettidigheden og effektiviteten af operationelle aktiviteter udført af andre nationale myndigheder og EU-agenturer, der udfører deres respektive opgaver ved grænserne og inden for Schengenområdet. Eurosur udgør hovedgrundlaget for situationsbilledet for den integrerede grænseforvaltning og bør gennemføres og videreudvikles på effektiv vis. Dette er særlig vigtigt, fordi der med forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt er indført nye Eurosur-funktioner, som bør føre til en forbedring af den europæiske grænse- og kystvagts situationsbevidsthed og reaktionskapacitet og til en forbedring af det operationelle samarbejde mellem medlemsstaterne og Frontex.

Den integrerede europæiske grænseforvaltnings tekniske standarder

For at sikre effektiviteten af de foranstaltninger, som medlemsstaterne og Frontex træffer ved de ydre grænser, bør Frontex, medlemsstaterne og Kommissionen i fællesskab udarbejde tekniske standarder for udveksling af oplysninger og for det nødvendige udstyr, jf.

[5] I betragtning 11 i forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt fastsættes det, at *Integreret europæisk grænseforvaltning baseret på en firestrenget adgangskontrolmodel omfatter foranstaltninger i tredjelande såsom inden for rammerne af den fælles visumpolitik, foranstaltninger med tilgrænsende tredjelande, grænsekontrolforanstaltninger ved de ydre grænser, risikoanalyser og foranstaltninger inden for Schengenområdet og tilbagesendelse.*

henholdsvis artikel 16 og 64 i forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt. Når det er på plads, vil den europæiske grænse- og kystvagt være forpligtet til at erhverve og anvende udstyret og til at fremlægge de nødvendige oplysninger i overensstemmelse med de tekniske standarder.

Der er behov for tekniske standarder for informationsudveksling, så det er nemt at sammenligne og analysere oplysninger og data fra medlemsstaterne og Frontex. Dette er afgørende for at forbedre situationsbevidstheden, navnlig for at supplere Eurosurs situationsbillede og øge evnen til at reagere på situationer ved de ydre grænser.

Der gælder tilsvarende principper for de tekniske standarder for puljen af teknisk udstyr, der dels består af udstyr, der ejes af medlemsstaterne eller Frontex og dels omfatter udstyr, der ejes af medlemsstaterne og Frontex i fællesskab til operationelle aktiviteter. Det er derfor nødvendigt at sikre interoperabilitet og kompatibilitet mellem udstyr i puljen af teknisk udstyr, så det kan fungere i samme operationelle miljø som andet udstyr i forbindelse med udførelsen af deres opgaver i overensstemmelse med specifikke krav og for forskellige driftsscenarier. Udskiftningen af et stykke udstyr med et andet bør foregå hurtigt og gnidningsløst for ikke at svække resultatet af de operationelle aktiviteter.

Disse standarder vil ligeledes bidrage til at fremme et europæisk teknologisk og industrielt grundlag for integreret grænseforvaltning, der kan mindske uønsket afhængighed af lande uden for Europa.

Fælles kultur for grænsevagter og høj grad af professionalisme

Integreret europæisk grænseforvaltning er et koncept, der kræver en høj grad af specialisering og professionalisme. Den europæiske grænse- og kystvagt bør gennem sine forskellige aktiviteter, herunder uddannelse, fremme gensidig forståelse og en fælles kultur for grænsevagter baseret på de europæiske værdier, der er nedfældet i traktaterne.

Personer, der udfører europæiske grænsevagt- og tilbagesendelsesopgaver, bør generelt set være særuddannede fagfolk inden for grænsekontrol med høje etiske værdier, som opretholder den strengeste integritet. De bør tilhøre kompetente grænsekontrolmyndigheder eller retshåndhævende myndigheder, der har en stærk adfærdskodeks. Der tillades ingen undtagelser med hensyn til forpligtelser, der involverer brug af personoplysninger, søgning i fortrolige registre eller handlinger, der kræver anvendelse af udøvende beføjelser, i overensstemmelse med EU-retten eller national ret. De kompetente myndigheder bør under alle omstændigheder være fuldt ansvarlige for alle grænsekontrolforanstaltninger. Det er ikke muligt at outsource ansvaret for grænsekontrolopgaver — grænsekontrol er i sagens natur en retshåndhævelsesopgave. Militære kapaciteter og aktiver kan i overensstemmelse med national lovgivning anvendes, når de anmodes om at bistå de kompetente grænsemyndigheder, forudsat at alle de ovennævnte nødvendige betingelser er opfyldt.

Funktionel integritet

Som fastsat i forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt skal de nationale grænseforvaltningsmyndigheder i medlemsstaterne fortsat have det primære ansvar for

forvaltningen af deres afsnit af de ydre grænser. Det samme princip bør gælde for gennemførelsen af EU's tilbagesendelsespolitik. Europæisk integreret grænseforvaltning er et instrument, hvor visse ansvarsområder findes på nationalt plan, mens agenturet har et begrænset ansvar i forhold til de nationale myndigheders. Disse områder, der er underlagt nationale politikker, vedrører f.eks. foranstaltninger inden for Schengenområdet (f.eks. politikontrol, migrationsstyring og genindførelse af grænsekontrol ved de indre grænser) og bekæmpelse af organiseret grænseoverskridende kriminalitet ved de ydre grænser. Disse emner og funktioner bør derfor behandles mere indgående og på en ensartet måde i de nationale strategier for integreret grænseforvaltning.

5. *POLITISKE PRIORITETER OG STRATEGISKE RETNINGSLINJER FOR KOMPONENTERNE I DEN INTEGREREDE EUROPÆISKE GRÆNSEFORVALTNING*

Forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt indeholder **15 komponenter** til etablering af en integreret europæisk grænseforvaltning. Heraf omfatter **12 tematiske komponenter** grænsekontrol, eftersøgning og redning i situationer, der kan opstå i forbindelse med overvågning af søgrænser, risikoanalyse, samarbejde mellem agenturer på nationalt plan og EU-plan, samarbejde mellem medlemsstaterne og med agenturet, samarbejde med tredjelande, tilbagesendelser og andre foranstaltninger inden for Schengenområdet, en Schengen-kvalitetskontrolmekanisme og solidaritetsmekanismer, navnlig EU-finansieringsinstrumenter. Derudover er der identificeret **tre overordnede komponenter**: grundlæggende rettigheder, forskning og innovation og uddannelse. Blandt disse er **beskyttelsen af de grundlæggende rettigheder** af særlig betydning. Den skal sikre, at effektiv grænsekontrol og tilbagesendelsespolitik er i overensstemmelse med EU's og medlemsstaternes internationale forpligtelser og værdier.

Artikel 8, stk. 2, i forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt angiver, at formålet med den flerårige strategiske politik for den integrerede europæiske grænseforvaltning er, at heri "*fastlægges **politikprioriteringerne**, og der udstikkes **strategiske retningslinjer** for en femårig periode **for så vidt angår de komponenter [i den integrerede europæiske grænseforvaltning]**, der er fastlagt i artikel 3 [i forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt]."* I denne sammenhæng foreslår Kommissionen hermed med henblik på behandling hos Europa-Parlamentet og Rådet følgende vejledning til udvikling af den flerårige strategiske politik i forbindelse med de 15 komponenter i den integrerede europæiske grænseforvaltning.

Komponent 1: *"Grænsekontrol, herunder foranstaltninger for at lette lovlig grænsepassage og, hvor det er relevant: foranstaltninger vedrørende forebyggelse og afsløring af grænseoverskridende kriminalitet ved de ydre grænser, navnlig smugling af migranter, menneskehandel og terrorisme; samt mekanismer og procedurer for identifikation af sårbare personer og uledsagede mindreårige og for identifikation af personer, som har behov for international beskyttelse eller ønsker at ansøge om sådan beskyttelse, ydelse af information til sådanne personer og henvisningen af sådanne personer[6]."*

Politiske prioriteter

Grænsekontrol drevet af risikoanalyse (ind- og udrejsekontrol ved grænseovergangssteder og grænseovervågning mellem grænseovergangssteder) **er kernen** i den europæiske integrerede grænseforvaltning. Frontex og medlemsstaternes grænseforvaltningsmyndigheder, der tilsammen udgør den europæiske grænse- og kystvagt, bør have den retlige, institutionelle, administrative og operationelle kapacitet og de nødvendige ressourcer til at gennemføre en effektiv og virkningsfuld grænsekontrol **under alle omstændigheder**. For at styrke EU's og dens borgeres indre sikkerhed forhindrer grænsekontrollen ulovlig passage af irregulære migranter ved de ydre grænser. Det muliggør også **lovlig grænsepassage for personer** og

[6] Artikel 3, stk. 1, litra a), i forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt.

grænseoverskridende trafik. Samtidig bidrager grænsekontrollen til forebyggelse og bekæmpelse af forskellige former for grænseoverskridende kriminalitet. Grænsekontrollen bør gennemføres på en måde, der respekterer alle menneskers rettigheder, uanset om de søger beskyttelse eller ej. Procedurerne finder anvendelse på personer, der søger beskyttelse, mens personer, der ikke gør det, også skal beskyttes mod non-refoulement. Grænsekontrollen omfatter også foranstaltninger i grænseområdet med hensyn til personer, der har passeret de ydre grænser uden for grænseovergangsstederne (dvs. screeningforanstaltninger i henhold til national lovgivning eller screeningfase i henhold til EU-reglerne, når de er vedtaget).

Strategiske retningslinjer

1. Medlemsstaterne bør have retlig, strukturel, administrativ og teknisk kapacitet til at foretage **grænsekontrol** i overensstemmelse med Schengengrænsekodeksen[7] og til at lette lovlig grænsepassage for personer og køretøjer. Antallet af grænseovergangssteder ved de ydre grænser bør afspejle de behov, der vedrører forbindelserne med tredjelande, for at sikre, at grænsekontrollen ikke er en hindring for handel eller for sociale og kulturelle interesser eller grænseoverskridende samarbejde. Der bør dog også tages hensyn til tilgængelig kapacitet (ressourcer og infrastruktur) og tendenser med hensyn til udfordringer (såsom instrumentalisering af migranter).
2. Medlemsstaterne bør garantere sikre og frie grænsepassager for passagerer og køretøjer ved grænseovergangsstederne.
3. Forudgående indsamling af oplysninger til grænsekontrolfunktionen (hvor oplysninger før ankomsten er et centralt element i grænsekontrolfunktionen) bør videreudvikles gennem effektiv anvendelse af systemet med forhåndsinformation om passagerer (API-systemet) og passagerlisteoplysninger (PNR-oplysninger).
4. **Grænsekontrolproceduren** bør forbedres og optimeres gennem en storstilet gennemførelse af de nye og fornyede store IT-systemer i EU (EES, ETIAS, VIS, Eurodac og SIS) og deres interoperabilitet. Dette vil øge mængden og kvaliteten af oplysninger, der står til rådighed for grænsekontrol. Grænsepassagen kan desuden forbedres yderligere med en eventuel fremtidig digitalisering af rejsedokumenter.
5. Der bør opretholdes en pålidelig og omfattende **situationsbevidsthed** ved grænserne på alle niveauer for at sikre gode muligheder for at træffe de nødvendige foranstaltninger på europæisk og nationalt plan. Der bør opretholdes, deles og videreudvikles et omfattende **europæisk situationsbillede** så tæt på realtid som muligt på såvel EU-plan som nationalt plan i overensstemmelse med den lovgivningsmæssige ramme og de operationelle behov.
6. Løbende (24/7) situationsbevidsthed bør danne grundlag for en passende **reaktionskapacitet** til at reagere hensigtsmæssigt på alle grænsehændelser, på uforudsigelige ændringer ved de ydre grænser og på omfattende ulovlige indvandringssituationer. Denne kapacitet bør forefindes i alle situationer på EU-plan og på nationalt plan. Der bør udvikles national kapacitet og EU-kapacitet for hurtigt at styrke grænsekontrollen, hvor der er behov for det, ved alle grænseovergangssteder og ved alle afsnit af de ydre grænser. Reaktionskapacitet og **beredskabsplaner** bør regelmæssigt afprøves og videreudvikles, navnlig hvis der er tale om instrumentalisering af migranter.

[7] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 af 9. marts 2016 om en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks).

7. Et integreret **grænseovervågningssystem** baseret på risikoanalyse bør have en stabil kapacitet (organisatorisk, administrativ og teknisk) og permanent beredskabstilstand. Formålet er at forebygge og afsløre ulovlig grænsepassage, pågribe enkeltpersoner eller transportmidler såsom fartøjer, der har passeret grænsen ulovligt, bekæmpe grænseoverskridende kriminalitet såsom smugling, menneskehandel og terrorisme og reagere på hybride trusler.
8. Overvågningsaktiviteterne ved hvert afsnit af den ydre grænse bør svare til, hvor stor indvirkning det tilskrives, ved hjælp af integrerede overvågningssystemer, mobilt udstyr og mobile patruljer (enheder) og resultater af risikoanalyser. Indvirkningsniveauerne bør fastlægges på en harmoniseret måde i hele EU.
9. Den ydre grænse bør overvåges konstant (24/7). Der bør gennemføres overvågningsaktiviteter ved grænser og i områder før grænsen ved hjælp af forskellige redskaber med henblik på at etablere en tidlig varslingsmekanisme, udveksle oplysninger, der kan gøres til genstand for handling, og forbedre reaktionskapaciteten.
10. **Nationale integrerede overvågningssystemer bør understøttes af fælles og interoperable europæiske overvågningskapaciteter.** Grænseovervågning (herunder i områder før grænsen) bør tilrettelægges i overensstemmelse med forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt og Schengengrænsekodeksen. Hvis mere end én tjeneste indgår i grænseovervågningen på nationalt plan, bør de berørte medlemsstater udpege den kompetente nationale myndighed med ansvar for det generelle tilsyn og de nødvendige kommando-, samarbejds- og koordineringsmekanismer og sikre, at de forskellige organers og agenturers ansvarsområder er omfattet af lovgivningen eller af samarbejdsaftaler. Nationale overvågningskapaciteter, der ejes af forskellige myndigheder, bør fungere i overensstemmelse med forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt og den ajourførte Eurosur-håndbog.
11. På EU-plan og nationalt plan bør data, der indsamles af forskellige myndigheder, hvis myndigheder i andre medlemsstater har brug for det, udveksles gennem det tilsvarende nationale koordinationscenter.
12. Systemet til **overvågning af søgrænserne** skal kunne opdage, identificere og om nødvendigt spore og opbringe alle fartøjer, der sejler ind i territorialfarvande, og bidrage til at beskytte og redde liv til søs under alle vejrforhold. Medlemsstaterne bør gøre bedst mulig brug af de overvågningskapaciteter, som agenturet stiller til rådighed, for at styrke og opgradere den nationale kapacitet og den overordnede situationsbevidsthed.
13. **Systemet til overvågning af landgrænser** skal kunne afsløre alle ulovlige grænsepassager og pågribe personer, der passerer grænsen ulovligt i højrisikoområder i enhver situation. Systemer til overvågning af landgrænser kan omfatte droner og bevægelsessensorer samt mobile enheder. Anvendelsen af sådanne tekniske midler, navnlig teknologier, der kan indsamle personoplysninger, skal baseres på og udøves i overensstemmelse med klart definerede bestemmelser i EU-retten og i national ret, herunder om beskyttelse af personoplysninger.
14. Grænseovervågningen bør suppleres med **screening** af personer, der har passeret den ydre grænse uden at have været genstand for grænsekontrol. Screeningen har til formål at identificere personer, foretage sikkerheds- og sundhedskontrol og henvise screenede personer til de relevante procedurer.

15. Kapaciteten til at **bekæmpe grænseoverskridende kriminalitet og terrorisme** ved de ydre grænser bør styrkes på EU-plan og på nationalt plan. De kompetente grænsekontrolmyndigheder kan derved i samarbejde med andre relevante retshåndhævende myndigheder bidrage til at afsløre og forebygge grænseoverskridende kriminalitet ved de ydre grænser, navnlig for at afsløre udenlandske terrorkrigere eller gerningsmænd, der har begået grænseoverskridende kriminalitet, såsom smuglere.
16. Grænsevagterne bør også være forberedt på at identificere ofre for kriminalitet og yde førstehjælp, navnlig ofre for menneskehandel, og henvise dem til relevante tjenester.
17. Grænsevagter skal have tilstrækkelig kapacitet og tilstrækkelige mekanismer og procedurer til at kunne identificere sårbare personer og uledsagede mindreårige og til at identificere personer, der har behov for international beskyttelse, eller som ønsker at anmode om en sådan beskyttelse, så disse personer kan henvises til de relevante procedurer og myndigheder.

Komponent 2: "*Eftersøgnings- og redningsoperationer for personer i havsnød, der indledes og udføres i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 656/2014 og med folkeretten, og som finder sted i situationer, der kan forekomme i forbindelse med grænseovervågningsoperationer til søs*[8]*."*

Politiske prioriteter

Beskyttelse og redning af menneskeliv ved de ydre grænser er en nøgleprioritet i den integrerede europæiske grænseforvaltning. Kapaciteten og det operative beredskab til at gennemføre eftersøgnings- og redningsoperationer og samarbejde mellem alle involverede parter bør være en vigtig og integreret del af overvågningsoperationer ved de ydre søgrænser.

Strategiske retningslinjer

1. Samarbejdet mellem medlemsstaternes eftersøgnings- og redningsmyndigheder og med andre myndigheder, der eventuelt måtte være involveret i eftersøgnings- og redningsoperationer, bør øges, blandt andet gennem den europæiske kontaktgruppe om eftersøgnings- og redningsaktioner. Formålet er at nedbringe antallet af omkomne til søs, opretholde navigationssikkerheden og sikre en effektiv migrationsstyring i overensstemmelse med de relevante retlige forpligtelser og i overensstemmelse med Kommissionens henstilling (EU) 2020/1365[9].
2. Der bør tages fuldt hensyn til medlemsstaternes eftersøgnings- og redningsansvar i alle faser af agenturets og medlemsstaternes operationelle planlægning og gennemførelse af overvågningsoperationer ved søgrænser. Der bør indføres standardiserede ordninger og standardprocedurer med medlemsstaternes eftersøgnings- og redningsmyndigheder (søredningskoordinationscentret), det nationale koordinationscenter (NCC) og det internationale koordinationscenter, og de bør testes regelmæssigt. Alle patruljeringer og tekniske aktiver, der deltager i overvågningen af søgrænser, herunder fælles operationer eller hurtige grænseindsatser til søs koordineret af Frontex, bør have modtaget den

[8] Artikel 3, stk. 1, litra b), i forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt.

[9] Kommissionens henstilling (EU) 2020/1365 om samarbejde mellem medlemsstaterne vedrørende operationer, som udføres af fartøjer, der ejes eller drives af private enheder, med henblik på eftersøgnings- og redningsaktiviteter.

nødvendige uddannelse og være tilstrækkeligt udstyret til eventuelle eftersøgnings- og redningsindsatser, herunder kapacitet til at fungere som koordinatorer på stedet, hvis det er nødvendigt.

3. Kapaciteten til at støtte eftersøgnings- og redningsindsatser bør styrkes yderligere ved at give personale, der deltager i overvågningsoperationer ved søgrænser på EU-plan og på nationalt plan, den nødvendige uddannelse. Agenturet bør i overensstemmelse med EU's kompetencer give øget operationel og teknisk støtte og indsætte maritime aktiver i medlemsstaterne for at øge deres kapacitet og dermed bidrage til at redde liv til søs.
4. Eurosurs kapacitet til at støtte eftersøgnings- og redningsoperationer og redde liv til søs i situationer, der måtte opstå under grænseovervågningsoperationer til søs, bør gennemføres og anvendes fuldt ud i overensstemmelse med forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt og Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2021/581[10].

Komponent 3: *"Analyse af risiciene for den interne sikkerhed og analyse af de trusler, der kan påvirke den måde, hvorpå de ydre grænser fungerer, eller sikkerheden ved disse[11]."*

Politiske prioriteter

Integreret europæisk grænseforvaltning bør være baseret på risikoanalyse. Pålidelige, omfattende og integrerede risikoanalyser bør være tilgængelige på EU-plan og på nationalt plan, så de kan anvendes til politisk, strategisk og operationel planlægning og beslutningstagning. Risikoanalysen bør give analytiske resultater og anbefalinger til konkrete koncepter og foranstaltninger (retlige, tekniske, operationelle), så nuværende og potentielle risici og sårbarheder, der dækker hele anvendelsesområdet for integreret grænseforvaltning på EU-plan og på nationalt plan, kan afbødes i god tid.

Strategiske retningslinjer

1. Den europæiske **fælles model for integreret risikoanalyse**, som Frontex' bestyrelse har vedtaget[12], skal regelmæssigt ajourføres og anvendes på EU-plan og på nationalt plan.
2. For at støtte EU's samordnede indsats for at forbedre forvaltningen af de ydre grænser og opretholde den indre sikkerhed bør medlemsstaterne opstille den nødvendige nationale kapacitet (organisatorisk, administrativ og teknisk) til at foretage ensartede risikoanalyser og sårbarhedsvurderinger. De risikoanalyseprodukter og -procedurer, som Frontex stiller til rådighed, bør integreres i den nationale proces, så der kan udarbejdes risikoanalyser med henblik på integreret grænseforvaltning, der omfatter alle niveauer i den firestrengede model for adgangskontrol.
3. Specialiserede risikoanalysestrukturer, der har beføjelse til at indsamle relevante data fra alle nationale institutioner, der er involveret i integreret grænseforvaltning, bør oprettes og drives af et tilstrækkeligt antal specialiserede og faguddannede medarbejdere.
4. Samarbejdet om risikoanalyse mellem relevante EU-organer og nationale organer, navnlig mellem Frontex, Europol, eu-LISA, EU's Asylagentur, toldmyndigheder og

[10] Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2021/581 af 9. april 2021 om situationsbillederne i det europæiske grænseovervågningssystem (Eurosur).
[11] Artikel 3, stk. 1, litra c), i forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt.
[12] Frontex' bestyrelses afgørelse 50/2021 af 21. september 2021 om vedtagelse af den fælles integrerede model for risikoanalyse.

Kommissionen (herunder OLAF, hvor det er relevant), bør styrkes yderligere. Dette skal tilvejebringe en mere omfattende analyse af risiciene for de ydre grænsers integritet og for den indre sikkerhed, herunder for at sikre, at Schengenområdet fungerer, som det skal. Der bør etableres et tættere samarbejde mellem Europol og Frontex, når der skal foretages ajourføringer af EU-trusselsvurderingen af grov og organiseret kriminalitet.

5. I en mere strategisk kontekst er den halvårlige **strategiske risikoanalyse** et vigtigt redskab, der bør sætte agenturet i stand til at opbygge en langsigtet forståelse af migrationsstrømmene til og inden for EU, hvad angår migrationstendenser, omfang og ruter. Det vil også bidrage til at finde udfordringer ved de ydre grænser og inden for Schengenområdet og i forbindelse med tilbagesendelser og dermed støtte den politiske beslutningstagning og udviklingen af langsigtet kapacitet. De konstaterede udfordringer bør også fokusere på fænomener med lav sandsynlighed, men stor indvirkning, såsom pandemier og deraf følgende sundhedstrusler. Den seneste tilgængelige analyse bør inddrages i gennemførelsen af den flerårige strategiske politikcyklus for integreret europæisk grænseforvaltning.
6. Selv om risikovurderinger altid bør foretages før og under fælles operationelle aktiviteter, der koordineres af Frontex, bør agenturet videreudvikle sin kapacitet til at udstede ad hoc-risikoanalyseprodukter, der dækker nye trusler og støtter krisestyringsprocesser.
7. Agenturet bør yderligere styrke sin prognosekapacitet ved at anvende det størst mulige udvalg af kilder til nødvendige pålidelige og relevante oplysninger.
8. Der bør indføres en formel mekanisme til udveksling af oplysninger og efterretninger med tredjelande, navnlig potentielle oprindelseslande og relevante transitlande, i overensstemmelse med forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt og under fuld overholdelse af kravene i EU's databeskyttelseslovgivning. Den bør opretholdes og videreudvikles af medlemsstaterne og Frontex for at forbedre risikoanalysen og afholde mere målrettede operationelle aktioner.

Komponent 4 "*Informationsudveksling og samarbejde mellem medlemsstaterne på de områder, der er omfattet af denne forordning, såvel som informationsudveksling og samarbejde mellem medlemsstaterne og Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning, herunder den støtte, der koordineres af Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning*[13]."

Politiske prioriteter

Der bør etableres, anvendes og udvikles europæisk og national kapacitet på en koordineret og integreret måde for at sikre en effektiv og ensartet gennemførelse af alle aspekter af den europæiske integrerede grænseforvaltning i alle situationer og på alle niveauer af den firestrengede model for adgangskontrol. Den europæiske grænse- og kystvagt, der består af agenturet og medlemsstaternes grænsemyndigheder og tilbagesendelsesmyndigheder, bør have et permanent og gennemprøvet beredskab til at reagere på alle mulige hændelser ved de ydre grænser og på nye fænomener, der påvirker den måde, grænsekontrollen og tilbagesendelsen fungerer på. Der bør være en hurtig reaktionskapacitet og den nødvendige kapacitet til på effektiv vis at gennemføre forskellige typer fælles operationer ved alle afsnit af de ydre grænser.

[13] Artikel 3, stk. 1, litra d), i forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt

Strategiske retningslinjer

1. Medlemsstaterne bør etablere en effektiv **national koordineringsmekanisme** og arbejdsprocesser for alle den europæiske grænse- og kystvagts funktioner og aktiviteter. Medlemsstaterne bør have **ét nationalt kontaktpunkt** (24/7), som kan besvare alle spørgsmål vedrørende agenturets aktiviteter. Det nationale kontaktpunkt bør repræsentere alle nationale myndigheder, der er involveret i grænseforvaltning og tilbagesendelse.
2. Situationsbevidsthed, reaktionskapacitet og det **nationale koordinationscenters** rolle bør styrkes og integreres yderligere i overensstemmelse med forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt og Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2021/581. Hver medlemsstat skal have et velfungerende nationalt koordinationscenter.
3. De oplysninger, der indsamles med overvågningsværktøjer, og som sammenlægges og videredistribueres af de nationale koordinationscentre, bør anvendes både til at styrke reaktionskapaciteten i realtid (f.eks. tilbageholdelser) og til risikoanalyseformål.
4. Medlemsstaterne bør afsætte de nødvendige menneskelige og finansielle ressourcer og løbende have et operationelt beredskab til at opfylde deres forpligtelse til at yde obligatoriske og frivillige bidrag til de **kollektive europæiske kapaciteter**, der koordineres af Frontex, navnlig den europæiske grænse- og kystvagts stående korps og puljen af teknisk udstyr.
5. Medlemsstaterne og agenturet bør sikre en gradvis vækst i det stående korps, så det kan nå sin fulde kapacitet på 10 000 medarbejdere senest i 2027.
6. For at sikre, at agenturet bliver mere effektivt, bør Frontex' bestyrelse vedtage og regelmæssigt revidere det **operationelle koncept for det stående korps**. Formålet hermed er bedre at styre gennemførelsen af agenturets operationelle og tekniske opgaver, navnlig i forbindelse med iværksættelsen af hurtige grænseindsatser i særlige krisetilfælde, herunder instrumentaliseringssager. Det skal sikre, at indsættelsen af det stående korps og udstyr sker i god tid, når der opstår en sådan krise.
7. Frontex bør yderligere sikre en bedre integration af **sårbarhedsvurderingsresultater** i beredskabet, beredskabsplanlægningen og behovsvurderingen. Det vil sikre, at medlemsstaterne ikke blot har kapacitet til at sikre deres ydre grænser, men også til at bidrage til det stående korps, herunder bidrag til hurtige indsatser og til puljen af teknisk udstyr. I denne proces bygger agenturet også på de synergier, der findes mellem Schengenevalueringsmekanismen og sårbarhedsvurderingen.
8. Alle nationale strategier for integreret grænseforvaltning bør tage den **centraliserede mekanisme** i brug for at sikre en effektiv koordinering mellem den nationale myndighed med ansvar for det generelle tilsyn med integreret grænseforvaltning og alle de nationale myndigheder, der har ansvar for grænseforvaltning, og deres modparter i andre medlemsstater.
9. Det bilaterale og multilaterale operationelle samarbejde mellem medlemsstaterne bør videreudvikles, hvis et sådant samarbejde er foreneligt med agenturets opgaver. Støtten fra agenturet og de fælles europæiske kapaciteter og instrumenter (f.eks. Eurosur) bør udnyttes fuldt ud.

10. Informationsudveksling er et af de centrale elementer i det operationelle samarbejde mellem medlemsstaterne indbyrdes og mellem medlemsstaterne og Frontex. Det skal gennemføres på en sikker måde via **det dedikerede kommunikationsnetværk**, navnlig når denne udveksling omfatter klassificerede oplysninger op til CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL-niveauet. Medlemsstaterne og Frontex skal til enhver tid sørge for, at personoplysninger beskyttes, og at der er informationssikkerhed i overensstemmelse med EU's databeskyttelseslovgivning og de sikkerhedsregler, som agenturet har fastsat.
11. Agenturet skal sikre konstant **overvågning og situationsbevidsthed** og dele disse oplysninger med de nationale koordinationscentre ved hjælp af Eurosur, navnlig for at opnå realtidsrapportering om grænseområdet og det tilsvarende område før grænsen i forbindelse med krisesituationen. Når medlemsstaterne og Frontex håndterer Eurosur-data og -oplysninger, skal de sikre sig, at der er sikkerhedskontrol, -processer og -planer, som kan give en passende grad af beskyttelse.
18. Medlemsstaterne bør have en gennemprøvet **værtskapacitet** for at kunne modtage støtte gennem indsættelse af den europæiske grænse- og kystvagts stående korps, hvis det viser sig nødvendigt.
19. Den **flerårige strategi til udvikling og erhvervelse af agenturets tekniske kapacitet** og den tilhørende gennemførelsesplan skal tjene som et fleksibelt redskab til at tilvejebringe langsigtede løsninger til at udstyre det stående korps med tekniske aktiver, herunder mulighed for at aktivere alternative muligheder for at dække de mest kritiske behov (f.eks. overvågning fra luften).
20. Medlemsstaterne og agenturet bør have en effektiv planlægnings-, koordinerings- og gennemførelseskapacitet til at tilrettelægge operationer ved de ydre grænser og/eller i tredjelande på grundlag af risikoanalyser og i overensstemmelse med betingelserne i forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt. Den efterretningsbaserede planlægningsproces bør koordineres og synkroniseres mellem agenturet og medlemsstaterne for at sikre en effektiv udnyttelse af ressourcerne.
21. Agenturet bør videreudvikle begrebet fælles operationer og sikre tilstrækkelig fleksibilitet og kapacitet til at anvende forskellige modeller afhængigt af det pågældende operationelle scenarie.
22. Konceptet kontaktpunkter bør videreudvikles ved at fokusere på at tilvejebringe en effektiv operationel indsats, navnlig i hotspotområder ved de ydre grænser og ved grænseovergangssteder, herunder et kapacitetsopbygningselement.
23. De af agenturet udviklede **tekniske standarder** for udstyr og for udveksling af oplysninger, herunder for sammenkobling af systemer og netværk, bør anvendes af alle interessenter, der er knyttet til den europæiske grænse- og kystvagt på en ensartet måde. Den europæiske grænse- og kystvagt bør samarbejde om en **standardiseringsproces** for at sikre interoperabilitet og kompatibilitet mellem det anvendte udstyr med de relevante informations- og kommunikationssystemer og Eurosur.

Komponent 5: "*Interinstitutionelt samarbejde mellem hver medlemsstats nationale myndigheder, som er ansvarlige for grænsekontrol eller andre opgaver, der udføres ved grænsen, og mellem de myndigheder, der er ansvarlige for tilbagesendelse i hver medlemsstat, herunder regelmæssig udveksling af oplysninger gennem eksisterende værktøjer*

til udveksling af oplysninger, herunder, hvor det er hensigtsmæssigt, samarbejde med nationale organer med ansvar for beskyttelse af grundlæggende rettigheder[14]."

Politiske prioriteter

Integreret europæisk grænseforvaltning bør være samarbejdsbaseret. Der bør være et veletableret samarbejde mellem agenturerne på nationalt plan for at sikre en omfattende, tværsektoriel, fælles og omkostningseffektiv gennemførelse af integreret grænseforvaltning, herunder blandt nationale organer med ansvar for beskyttelse af grundlæggende rettigheder. Arbejdsdeling, samarbejdsstrukturer, fælles brug af kapaciteter, kommunikationskanaler og synkroniserede arbejdsprocedurer bør være veldefinerede og konsoliderede.

Strategiske retningslinjer

1. Tværfagligt samarbejde på EU-plan og nationalt plan i forbindelse med den europæiske grænse- og kystvagt og andre nationale myndigheder, der udfører andre opgaver ved grænsen, bør være baseret på et klart retsgrundlag, herunder national lovgivning. Dette retsgrundlag bør afspejle kompetencefordelingen og de særlige forhold i medlemsstaternes respektive offentlige forvaltninger og institutionelle rammer og udmønte sig i samarbejdsaftaler og konkrete tiltag. Centrale samarbejdsområder er effektiv udveksling af oplysninger, fælles risikoanalyse, fælles operationer og fælles udnyttelse af europæisk og national kapacitet i overensstemmelse med de beføjelser, der er stillet til rådighed.
2. Det fulde potentiale, som eksisterende og fremtidige informationsudvekslingsværktøjer besidder, navnlig Eurosur, bør udnyttes operationelt på EU-plan og nationalt plan. Der bør i den forbindelse sikres effektivt samarbejde og koordinering inden for og mellem de nationale myndigheder, der deltager i den europæiske grænse- og kystvagts aktiviteter og inden for Frontex selv. Et sådant samarbejde og en sådan koordinering bør finde sted inden for rammerne af Eurosur, navnlig i hvert enkelt nationalt koordinationscenter.
3. Toldkontrol indgår ikke i Schengenreglerne, og ikke alle Schengenlande er medlemmer af toldunionen. Toldkontrol er derfor ikke i direkte forstand en del af konceptet integreret europæisk grænseforvaltning. Toldmyndighederne og andre myndigheder, der arbejder ved de ydre grænser, er imidlertid involveret i gennemførelsen af den integrerede europæiske grænseforvaltning gennem den tværfaglige samarbejdskomponent. Samarbejdet mellem **grænsevagter og toldmyndigheder** som strategiske partnere bør videreudvikles på alle niveauer for at sikre en bedre integration af person- og varekontrollen for at opnå en smidig og sikker grænsepassage. Det betyder helt konkret, at der bør være klare retlige rammer for samarbejdet mellem grænsevagter og toldmyndigheder, der omfatter en veldefineret arbejdsdeling, funktionelle samarbejdsstrukturer og et interoperabelt teknisk miljø, der sikrer et tæt og praktisk samarbejde på alle niveauer. De *henstillinger vedrørende samarbejdet mellem toldmyndigheder og grænsevagter*[15], som Kommissionen har udarbejdet, bør danne grundlag for videreudviklingen af dette samarbejde. Hvad angår ovennævnte samarbejde konkluderede vismandsgruppen med hensyn til de udfordringer, som toldmyndighederne

[14] Artikel 3, stk. 1, litra e), i forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt.
[15] Ares (2018)6193959 — 3.12.2018.

står over for, at en mulighed kunne være at inddrage toldvæsenet på en mere integreret måde[16].

4. **Retshåndhævelsessamarbejdet og det militære samarbejde** vedrørende støtte til grænseforvaltning og bekæmpelse af grænseoverskridende kriminalitet bør videreudvikles på nationalt plan. Dette vil sikre bedre koordinering og effektiv og omkostningseffektiv anvendelse af oplysninger, kapaciteter og systemer. Dette er nødvendigt ved forebyggelse af grænseoverskridende kriminalitet, terrorisme og ulovlig indvandring, og når det bidrager til at redde migranters liv. Dette samarbejde bør have et klart retsgrundlag, aftaler og standardprocedurer. De ansvarlige retshåndhævende myndigheder bør altid være ansvarlige for grænsekontrolfunktioner.

Komponent 6: "*Samarbejde mellem relevante EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer på de områder, der er omfattet af denne forordning, herunder gennem regelmæssig udveksling af oplysninger*[17]*."*

Politiske prioriteter

Integreret europæisk grænseforvaltning bør være samarbejdsbaseret. Det tværinstitutionelle samarbejde mellem den europæiske grænse- og kystvagt og andre europæiske interessenter bør være veletableret for at sikre en omfattende, tværsektoriel, fælles og omkostningseffektiv gennemførelse af den integrerede europæiske grænseforvaltning.

Strategiske retningslinjer

1. Samarbejdet mellem agenturerne på EU-plan bør udmunde i **samarbejdsaftaler**, navnlig ordninger, som Frontex indgår med de relevante EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer som omhandlet i artikel 68 i forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt. Centrale samarbejdsområder vedrører effektiv udveksling af oplysninger, fælles risikoanalyse, fælles operationer og fælles udnyttelse af europæisk kapacitet i overensstemmelse med de beføjelser, der er stillet til rådighed. Konceptet **operationer med flere formål** på EU-plan, der er baseret på risikoanalyse, bør videreudvikles med fuld respekt for de centrale opgaver og ansvarsområder for de aktører på EU-plan, der indgår i sådanne operationer.
2. Det fulde potentiale, som eksisterende og fremtidige informationsudvekslingsværktøjer besidder, navnlig Eurosur, bør udnyttes operationelt på EU-plan. De oplysninger, som Eurosurs fusionstjenester indsamler, bør videreudvikles ved hjælp af samarbejdsordninger mellem Frontex og de respektive EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer for at give medlemsstaterne og Frontex informationstjenester med merværdi i forbindelse med den integrerede europæiske grænseforvaltning.
3. **Det europæiske samarbejde om kystvagtfunktioner** bør videreudvikles for at øge den maritime situationsbevidsthed og den maritime reaktionskapacitet og for at støtte en sammenhængende og omkostningseffektiv indsats på EU-plan og på nationalt plan. En praktisk håndbog om europæisk samarbejde om kystvagtfunktioner bør anvendes bredt for

[16] Referat af det 4. møde (16.-17. december 2021) i vismandsgruppen om de udfordringer, som toldmyndighederne står over for, https://ec.europa.eu/taxation_customs/system/files/2022-01/Minutes%20of%20fourth%20meeting.pdf.

[17] Artikel 3, stk. 1, litra f), i forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt.

at fremme en harmoniseret gennemførelse af dette samarbejde på EU-plan og på nationalt plan[18].

4. **Interoperabiliteten** mellem relevante EU-dækkende informationssystemer (EES, ETIAS, SIS, VIS) bør gennemføres yderligere og om nødvendigt videreudvikles for at sikre en mere effektiv anvendelse af forskellige instrumenter.
5. **Hotspotkonceptet**, herunder operative standardprocedurer, bør anvendes, når det er relevant. Alle relevante agenturer (Frontex, EU's Asylagentur, Europol og FRA) bør opretholde et permanent beredskab for at kunne rykke ud til hotspots i overensstemmelse med det vedtagne koncept. **Medlemsstaterne** bør have et retligt og operationelt beredskab til at hoste eller støtte Europæiske hotspots.
6. Koordineringen og samarbejdet mellem Europol og Frontex og de kompetente nationale myndigheder inden for rammerne af **EU's politikcyklus** for bekæmpelse af organiseret kriminalitet bør styrkes i alle faser af processen. Det primære fokus for Frontex' og de nationale grænsemyndigheders aktive deltagelse bør være på de strategiske prioriterede områder, der er direkte knyttet til de ydre grænser og forbundet med grænsekontrolopgaver.
7. Frontex bør også samarbejde med Kommissionen (herunder OLAF), navnlig for at rådgive om udviklingen af grænseforvaltningsaktioner i tredjelande og, hvor det er relevant, med medlemsstaterne og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil om aktiviteter knyttet til **toldområdet**, herunder risikostyring og bekæmpelse af svig, hvor disse aktiviteter supplerer hinanden.

Komponent 7: "*Samarbejde med tredjelande på de områder, der er omfattet af denne forordning, med særlig fokus på tilgrænsende tredjelande og på de tredjelande, der via risikoanalyse er blevet identificeret som værende oprindelses- eller transitlande for ulovlig migration[19]."*

Politiske prioriteter

Medlemsstaterne og agenturet skal samarbejde med tredjelande med henblik på integreret europæisk grænseforvaltning og migrationspolitik. Det praktiske samarbejde inden for integreret europæisk grænseforvaltning med tredjelande på EU-plan og på nationalt plan bør være i overensstemmelse med den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik og i fuld overensstemmelse med EU-retten, herunder de grundlæggende rettigheder og non-refoulement-princippet for at forhindre ulovlig indvandring, opnå mere effektive tilbagesendelser, forebygge grænseoverskridende kriminalitet og lette lovlig rejseaktivitet.

Samarbejdet med tredjelande om at fremme den integrerede europæiske grænseforvaltning tjener navnlig til at opbygge tredjelandes operationelle og samarbejdsmæssige kapacitet inden for grænsekontrol, risikoanalyse samt tilbagesendelse og tilbagetagelse. I dette perspektiv er det afgørende at fremme europæiske værdier og standarder i tredjelande. Der bør gives prioritet til EU-kandidatlande, EU's nabolande og oprindelses- og transitlande for irregulær immigration.

[18] Kommissionens henstilling om udarbejdelse af en "Praktisk håndbog" om europæisk samarbejde om kystvagtfunktioner, C(2021) 5310 final.

[19] Artikel 3, stk. 1, litra g), i forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt.

Strategiske retningslinjer

1. Samarbejde med tredjelande inden for integreret europæisk grænseforvaltning bør være baseret på **aftaler** i overensstemmelse med EU-lovgivningen, herunder om beskyttelse af personoplysninger. Disse aftaler (herunder statusaftaler og samarbejdsordninger) bør udpege ansvarlige organisationer, samarbejdsstrukturer og samarbejdets omfang og fastsætte regler for ansvarsfordelingen.
2. Der tilskyndes til operationelt samarbejde mellem medlemsstaterne og tredjelande, når et sådant samarbejde er foreneligt med Frontex' opgaver. Medlemsstaterne skal afholde sig fra enhver aktivitet, som kan være til hinder for, at agenturet kan fungere tilfredsstillende, eller at dets mål kan nås.
3. Udveksling af oplysninger, navnlig om Eurosur, mellem medlemsstaterne og tredjelande bør ske inden for rammerne af bilaterale eller multilaterale aftaler. Medlemsstaterne bør med henblik herpå følge Kommissionens henstilling om standardbestemmelser for udveksling af oplysninger inden for rammerne af Eurosur i overensstemmelse med artikel 76, stk. 2, i forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt[20].
4. Frontex bør udarbejde en oversigt på EU-plan over det eksisterende operationelle samarbejde med tredjelande inden for grænseforvaltning og tilbagesendelser. Dette bør være baseret på oplysninger fra medlemsstaterne, Kommissionen og andre europæiske organer.
5. Ved udarbejdelsen af specifikke situationsbilleder i Eurosur i samarbejde med tredjeparter bør medlemsstaterne og Frontex overholde og fremme de tekniske og operationelle standarder for informationsudveksling, der er udviklet af Frontex.
6. Operationelle aktiviteter i tredjelande, der koordineres af Frontex, bør planlægges og gennemføres i overensstemmelse med **statusaftaler** mellem EU og det relevante tredjeland og/eller i overensstemmelse med **samarbejdsordninger**, som Frontex og kompetente tredjelandsmyndigheder (hvis sådanne findes) indgår. Både statusaftaler og samarbejdsordninger bør være baseret på de respektive modeller, som Kommissionen har vedtaget[21].
7. Samarbejdet med tredjelande skal overholde EU-retten, herunder normer og standarder, som udgør en del af gældende EU-ret, selv når et samarbejde med tredjelande finder sted på disse landes område. Udveksling af personoplysninger med tredjelande skal ske i overensstemmelse med kravene i EU's databeskyttelseslovgivning.
8. **Det multilaterale og regionale samarbejde** med tredjelande bør styrkes. Medlemsstaternes nationale koordinationscentre bør anvendes som kontaktpunkter for udveksling af oplysninger med nabolande og andre relevante lande.
9. Hvis **netværk af forbindelsesofficerer** har et identificerbart potentiale til at bidrage til forskellige funktioner på EU-plan og nationalt plan vedrørende integreret grænseforvaltning, bør de koordineres på effektiv vis og modtage god støtte for at kunne maksimere den operationelle kapacitet og effektivitet. Samarbejds- og indberetningskanaler og -formularer bør være klare og tydelige på alle niveauer. Der bør være en konstant og fleksibel kapacitet til at udsende forbindelsesofficerer med relevante

[20] C(2022) 300 final.
[21] COM(2021) 829 final og COM(2021) 830 final.

færdigheder eller eksperthold til forskellige steder, hvis der er operationelle behov. Frontex bør have et fuldstændigt situationsbillede af forskellige typer europæiske forbindelsesofficerer (Frontex' forbindelsesofficerer, europæiske migrationsforbindelsesofficerer, europæiske forbindelsesofficerer for tilbagesendelse, andre agenturers forbindelsesofficerer) og nationale indvandringsforbindelsesofficerer på grundlag af oplysninger fra medlemsstaterne og andre relevante europæiske organer. De indsamlede oplysninger bør bidrage til risikoanalyser og situationsbevidsthed på EU-plan og på nationalt plan, herunder efterretningsbilledet før grænsen. Frontex' forbindelsesofficerer bør også udveksle alle relevante oplysninger med EU-delegationen i deres udsendelsesland inden for rammerne af den overordnede koordinering af EU's politik i det pågældende land.

10. Arbejdsbesøg i tredjelande vedrørende **kapacitetsopbygning i forbindelse med integreret grænseforvaltning**, herunder direkte finansiering, teknisk rådgivning, uddannelse eller støtte til teknisk udstyr, bør grundigt koordineres og overvåges af EU. Frontex bør fortsætte med at gennemføre **EU-finansierede kapacitetsopbyggende projekter og programmer vedrørende integreret grænseforvaltning** i EU-kandidatlande og andre prioriterede tredjelande, navnlig med henblik på at opbygge tredjelandes kapacitet inden for grænsekontrol, risikoanalyse og tilbagesendelse og tilbagetagelse. Frontex bør også arbejde tæt sammen med andre af Kommissionens gennemførelsespartnere om at yde rådgivningsstøtte under hele gennemførelsen af grænseforvaltningsaktioner i nabolande og andre prioriterede tredjelande. Projekter, der ledes af medlemsstaterne, bør gennemføres i tæt samarbejde med Frontex. Agenturets ekspertise bør udnyttes fuldt ud i alle faser af projekterne. Agenturet bør også udarbejde en omfattende oversigt over igangværende og planlagte kapacitetsopbygningsprojekter vedrørende integreret grænseforvaltning og arbejdsbesøg i tredjelande.
11. Samarbejdet mellem civile **missioner under den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik**, der har en grænseforvaltningskomponent, og Frontex bør udvikles yderligere for at opnå situationsbevidsthed og støtte risikoanalyser og fremme af standarder for integreret europæisk grænseforvaltning.

Komponent 8: "*Tekniske og operationelle foranstaltninger inden for Schengenområdet, som vedrører grænsekontrol og sigter mod bedre at imødegå irregulær migration og bekæmpe grænseoverskridende kriminalitet*[22]*."*

Politiske prioriteter

Operationel kontinuitet og interoperabilitet mellem kontrollen ved de ydre grænser og tekniske og operationelle foranstaltninger inden for Schengenområdet bør være veletableret for at sikre en effektiv bekæmpelse af ulovlige sekundære bevægelser, irregulær migration og grænseoverskridende kriminalitet i forbindelse med de ydre grænser.

Der etableres national kapacitet (beredskab) for at intensivere politikontrollen af den irregulære migration inden for området, herunder i grænseområder inde i landet, understøttet af andre alternative foranstaltninger, som medlemsstaterne har til rådighed, og dermed begrænse behovet for at genindføre kontrol ved de indre grænser.

[22] Artikel 3, stk. 1, litra h), i forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt.

Strategiske retningslinjer

1. Målrettede og forholdsmæssige foranstaltninger bør træffes på grundlag af et **omfattende situationsbillede** og risikoanalyse af tredjelandsstatsborgeres irregulære **indrejser og sekundære bevægelser** inden for EU, både på EU-plan og på nationalt plan. Frontex bør udarbejde et europæisk situationsbillede med fuld støtte fra medlemsstaterne og i samarbejde med andre relevante EU-agenturer. Eurosur bør anvendes som en central platform for denne funktion sammen med andre effektive og ensartede dataindsamlingssystemer. Medlemsstaterne bør sikre, at de nationale myndigheder indberetter hændelser knyttet til ulovlige sekundære bevægelser til det nationale koordinationscenter.
2. Øget samarbejde og koordinering bør udvikles yderligere, herunder fælles risikoanalyse, operationel praksis og løbende udveksling af oplysninger mellem grænsevagter og andre myndigheder, der arbejder ved de ydre grænser. Disse omfatter de nationale koordinationscentre, myndigheder, der arbejder inden for Schengenområdet, **politi- og toldsamarbejdscentre** (PCC-centre) og andre relevante centre. Alle ansvarlige myndigheder bør anvende de forskellige informationssystemer i hele EU på en effektiv måde.
3. Det operationelle samarbejde mellem fælles operationer koordineret af Frontex og relevante PCC-centre bør videreudvikles og konsolideres.
4. Der bør være tilstrækkelig kapacitet på nationalt plan til at intensivere politikontrollen i forbindelse med ulovlig indvandring i hele området og til at foretage politi- og migrationskontrol på hovedtransportvejene, herunder i grænseområder, ud fra en risikoanalyse.

Komponent 9: "*Tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere, der er genstand for afgørelser om tilbagesendelse truffet af en medlemsstat*[23]*."*

Politiske prioriteter

Tredjelandsstatsborgere, der er genstand for en afgørelse om tilbagesendelse truffet af en medlemsstat, bør tilbagesendes under fuld overholdelse af de grundlæggende rettigheder. Der bør være kapacitet (administrativ, teknisk og operationel) til at gennemføre tilbagesendelsesprocesser, herunder frivillig tilbagevenden, på EU-plan og nationalt plan på en effektiv og ensartet måde som en integreret del af en sammenhængende kæde omfattende migrationsstyring og den integrerede europæiske grænseforvaltning.

Effektivt gennemførte tilbagesendelser af tredjelandsstatsborgere, der er genstand for en afgørelse om tilbagesendelse, bør sikre, at alle dem, der ikke har ret til at blive i EU, rent faktisk forlader EU. Den integrerede europæiske grænseforvaltning bør også sikre, at tilbagesendelsesproceduren gennemføres på en human, værdig og holdbar måde i fuld overensstemmelse med de tilbagesendtes grundlæggende rettigheder og i overensstemmelse med folkeretten og EU-retten fra behørigt uddannede eksperters side.

Strategiske retningslinjer

[23] Artikel 3, stk. 1, litra i), i forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt.

1. Frontex' kapacitet og rolle med hensyn til at støtte medlemsstaterne i alle faser af tilbagesendelsesprocessen bør styrkes yderligere ved at gøre fuld brug af alle tilgængelige EU-instrumenter og nationale instrumenter.
2. Medlemsstaternes kapacitet til ensidigt eller i fællesskab at foretage tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold bør øges ved at udvikle et integreret og koordineret nationalt tilbagesendelsessystem, som er baseret på den model for sagsbehandling vedrørende tilbagesendelse, som agenturet har udviklet, og som er forenelig med den europæiske tilbagesendelsespolitik. Medlemsstaterne bør sikre, at de har al den nødvendige kapacitet til at bidrage til europæiske tilbagesendelsesoperationer, som Frontex koordinerer eller organiserer.
3. Applikationen for styring af irregulær migration (IRMA) bør videreudvikles for at forbedre situationsbevidsthed i forbindelse med tilbagesendelser, indsamling af data om tilbagesendelsesoperationer og tilbagetagelse. Dette vil lette planlægningen, udvekslingen af relevante operationelle oplysninger, tilrettelæggelsen og gennemførelsen af tilbagesendelses-, tilbagetagelses- og reintegrationsaktiviteter i medlemsstaterne. Det vil også gøre Frontex i stand til at påtage sig en fuldt proaktiv rolle i planlægningen og tilrettelæggelsen af tilbagesendelsesoperationer, herunder bistand forud for tilbagesendelse og reintegration.
4. Frontex bør udarbejde et omfattende situationsbillede, der omfatter medlemsstaternes kapaciteter og behov for tilbagesendelse, på grundlag af oplysninger indsamlet fra medlemsstaterne, forskellige typer indvandringsforbindelsesofficerer (europæiske og nationale) og tredjelande.
5. Den europæiske grænse- og kystvagt, navnlig Frontex, bør gennemføre *EU-strategien for frivillig tilbagevenden og reintegration fra 2021*[24].

Komponent 10: *"Brug af den nyeste teknologi, herunder store informationssystemer"*[25].

Politiske prioriteter

Den integrerede europæiske grænseforvaltning, navnlig grænsekontrol og grænseovervågning, bør understøttes af **avancerede, mobile og interoperable europæiske tekniske systemer og løsninger**, der finder anvendelse på store IT-systemer i EU. Dette skal sikre en mere effektiv og pålidelig grænsekontrol. Den europæiske grænse- og kystvagt bør have kapacitet til at gøre **bedst mulig brug af de nyeste teknologier**, herunder databeskyttelsesmekanismer.

Strategiske retningslinjer

1. **Kvaliteten af de oplysninger**, der anvendes til grænsekontrol i eksisterende systemer, bør øges ved at træffe praktiske foranstaltninger til at opnå sikkerhed for dataenes nøjagtighed

[24] COM(2021) 120 final af 27.4.2021.

[25] Artikel 3, stk. 1, litra j), i forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt.

ved at benytte sig af periodiske evalueringer, herunder ved at gennemføre den nyeste teknologi.

2. **Interoperabiliteten mellem eksisterende og nye store IT-systemer (EES, VIS, ETIAS, fornyet SIS)** bør sikres, navnlig den fuldstændige og omfattende gennemførelse af de systemer, der er fornyet i den senere tid.
3. **Det vigtigste mål for eu-LISA**, Den Europæiske Unions Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-Systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed, er udvikling, vedligeholdelse og drift af de centrale komponenter i store informationssystemer.
4. Potentialet i de **nye intelligente tekniske løsninger** (f.eks. automatiseret grænsekontrol/ABC-gates) og interoperabiliteten mellem forskellige grænse- og sikkerhedsrelaterede informationssystemer bør maksimeres for at forbedre borgernes sikkerhed, lette grænsekontrollen og grænsepassagen ved de ydre grænser og bekæmpe grænseoverskridende kriminalitet og terrorisme.
5. Det potentiale, der findes inden for **moderne teknologi**, bør udnyttes fuldt ud til at øge den europæiske overvågnings- og reaktionskapacitet ved de ydre grænser. Anvendelsen af europæiske overvågningskapaciteter (f.eks. satellittjenester) bør udvikles yderligere for at skabe et bredt situationsbillede.
6. **Overvågningskapaciteten** i integrerede, interoperable og fleksible tekniske overvågningssystemer (stationære og mobile), der anvendes ved sø- og landgrænser, bør udvikles yderligere. Dette bør omfatte tekniske løsninger og arbejdsprocesser, der anvendes i forskellige operationelle centre (nationale koordinationscentre, redningskoordinationscentre og lokale koordinationscentre) og mobile enheder.
7. Den europæiske grænse- og kystvagt skal i sit bidrag til en **uafhængig europæisk kritisk teknologi**[26] sikre, at der i dens kapacitetsudviklingsplanlægning tages hensyn til målet om at mindske afhængigheden af kritiske teknologier fra tredjelande.
8. Den nyeste teknologi skal anvendes i overensstemmelse med kravene i EU's databeskyttelsesramme.

Komponent 11: *"En kvalitetskontrolmekanisme, navnlig Schengenevalueringsmekanismen, sårbarhedsvurderingen og mulige nationale mekanismer, der skal sikre gennemførelsen af EU-retten på grænseforvaltningsområdet"*[27].

Politiske prioriteter

Der bør indføres et omfattende **europæisk kvalitetskontrolsystem** for at sikre konstant bevidsthed om gennemførelsen og kvaliteten af den integrerede europæiske grænseforvaltning på strategisk og operationelt plan. Resultaterne af kvalitetskontrollen bør anvendes som grundlag for den videre udvikling af europæiske og nationale integrerede grænseforvaltningssystemer og -funktioner.

Strategiske retningslinjer

[26] Erklæring fra medlemmerne af Det Europæiske Råd, den 25.-26. februar 2021.
[27] Artikel 3, stk. 1, litra k), i forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt.

- En europæisk kvalitetskontrolmekanisme, der består af **Schengenevalueringsmekanismen** og de **sårbarhedsvurderinger, som Frontex foretager**, bør gøres fuldt operationel.
- **Synergierne mellem sårbarhedsvurderingen og Schengenevalueringsmekanismen** bør maksimeres på grundlag af regelmæssig udveksling af oplysninger med henblik på at få et bedre billede af, hvordan Schengenområdet fungerer. Dobbeltarbejde fra medlemsstaternes side bør så vidt muligt undgås, og anvendelsen af EU's relevante finansielle instrumenter bør være bedre koordineret til støtte for forvaltningen af de ydre grænser.
- Resultaterne af kvalitetskontrolmekanismen bør anvendes ved udviklingen af det nationale grænseforvaltningssystem og ved prioriteringen af anvendelsen af relevante EU-finansieringsinstrumenter (f.eks. nationale programmer og tematiske faciliteter under instrumentet for grænseforvaltning og visa (IGFV) under Fonden for Integreret Grænseforvaltning), navnlig ved vurdering af andre finansieringsforslag fra Kommissionen.
- **Medlemsstaterne** bør oprette **en national kvalitetskontrolmekanisme** (national "Schengenevaluering"), der omfatter alle dele af og funktioner i det nationale integrerede grænseforvaltningssystem og omfatter alle myndigheder, der indgår i den integrerede grænseforvaltning.
- Medlemsstaterne bør deltage aktivt i de Schengenevalueringsbesøg, som Kommissionen koordinerer, og yde rettidige og kvalitative bidrag til de Frontex-ledede sårbarhedsvurderinger.

Komponent 12: *"Solidaritetsmekanismer, navnlig EU-finansieringsinstrumenter"*[28].

Politiske prioriteter

En effektiv gennemførelse af den europæiske strategi for integreret grænseforvaltning bør støttes af **bestemte EU-fonde**, navnlig IGFV og Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden (AMIF). **EU-midlerne**, der henhører **under EU's jurisdiktion og er fastlagt i EU-retten**, bør støtte foranstaltninger til integreret europæisk grænseforvaltning på EU-plan og på nationalt plan med henblik på at skabe den størst mulige EU-merværdi. **Komponenter af integreret europæisk grænseforvaltning, der reguleres af national lovgivning**, bør i princippet være dækket af **nationale ressourcer.**

Frontex' aktiviteter støttes af agenturets øremærkede budget fra EU's samlede budget. Agenturet kan også modtage EU-finansiering til projekter om teknisk bistand i tredjelande i overensstemmelse med bestemmelserne i de relevante instrumenter, som støtter gennemførelsen af EU's eksterne migrationspolitik.

Strategiske retningslinjer

- Anvendelsen af EU's finansieringsinstrumenter (f.eks. nationale programmer under IGFV) bør tilpasses de nationale strategier for integreret grænseforvaltning, handlingsplaner og

[28] Artikel 3, stk. 1, litra l), i forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt.

kapacitetsplanlægning. Der bør være klare og detaljerede nationale prioriteter (f.eks. Eurosur, kapacitetsudvikling), som er baseret på EU's prioriteter.

- Der bør tages hensyn til resultaterne af Schengenevalueringsmekanismen og sårbarhedsvurderingen for at prioritere anvendelsen af EU-midler på nationalt plan.
- Et tæt samarbejde mellem Kommissionen og Frontex bør sikre, at der er synergier mellem Frontex' aktiviteter og aktioner, der finansieres af andre EU-finansieringsinstrumenter, og at dobbeltfinansiering undgås.
- Målrettet EU-finansiering under Fonden for Intern Sikkerhed (grænser) og IGFV-specifikke foranstaltninger bør hjælpe medlemsstaterne med at erhverve det nødvendige udstyr med henblik på at stille det til rådighed for Frontex i overensstemmelse med artikel 64, stk. 14, i forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt. Dette vil konsolidere agenturets kapacitet til at støtte de medlemsstater, der har behov for bistand.

Komponent 13: "*Grundlæggende rettigheder*[29]".

Politiske prioriteter

Fuld overholdelse af de grundlæggende rettigheder er i centrum af den integrerede europæiske grænseforvaltning. **Den europæiske grænse- og kystvagt skal garantere beskyttelsen af de grundlæggende rettigheder** i forbindelse med udførelsen af sine opgaver og i overensstemmelse med sit mandat, når den gennemfører den integrerede europæiske grænseforvaltning. EU-aktørers og nationale aktørers tiltag inden for den europæiske grænse- og kystvagt bør gennemføres i fuld overensstemmelse med relevant EU-lovgivning, herunder Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og den relevante folkeret. Sidstnævnte omfatter Genèvekonventionen om flygtninges retsstilling af 28. juli 1951 og den dertil hørende protokol fra 1967 samt konventionen om barnets rettigheder. Forpligtelserne vedrørende adgang til international beskyttelse, navnlig non-refoulement-princippet, skal også overholdes fuldt ud. I sit forslag til forordning om screening af tredjelandsstatsborgere[30] foreslog Kommissionen, at hver medlemsstat opretter en uafhængig overvågningsmekanisme for at sikre, at de grundlæggende rettigheder overholdes i forbindelse med screeningen ved de ydre grænser, og at eventuelle påstande om overtrædelse af de grundlæggende rettigheder undersøges grundigt. Denne overvågningsmekanisme vil indgå i forvaltningen og overvågningen af migrationssituationen, der er fastsat i forslaget til en ny forordning om asylforvaltning og migrationsstyring[31].

Strategiske retningslinjer

- Strategien for grundlæggende rettigheder og den ledsagende handlingsplan, som Frontex' bestyrelse har vedtaget, bør nøje overholdes i forbindelse med alle den europæiske grænse- og kystvagts aktiviteter på EU-plan og på nationalt plan.
- Medlemsstaterne bør handle i fuld overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder under hele den operationelle cyklus for alle grænseforvaltnings- og

[29] Artikel 3, stk. 2, i forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt.
[30] COM(2020) 612 af 23.9.2020.
[31] COM(2020) 610 af 23.9.2020.

tilbagesendelsesaktiviteter, når de gennemfører deres nationale strategier for integreret grænseforvaltning.

- Medlemsstaterne bør udvikle og opretholde en operationel national overvågningsmekanisme for grundlæggende rettigheder i forbindelse med grænseforvaltning og tilbagesendelser.
- Grundlæggende rettigheder bør være en væsentlig del af uddannelsesprogrammet på europæisk og nationalt plan for alle personer, der deltager i grænsekontrol- eller tilbagesendelsesaktiviteter. Disse uddannelsesforanstaltninger bør have særligt fokus på beskyttelse af sårbare personer, herunder mindreårige.
- Under de evalueringer, der foretages under den reviderede Schengenovervågnings- og evalueringsmekanisme, bør der lægges særlig vægt på kontrollen med overholdelsen af de grundlæggende rettigheder i forbindelse med anvendelsen af Schengenreglerne.

Komponent 14: "*Uddannelse og oplæring*[32]".

Politiske prioriteter

Der bør sikres et tilstrækkeligt antal kompetente og særligt uddannede medarbejdere på alle områder af den integrerede europæiske grænseforvaltning på europæisk og nationalt plan gennem et tæt samarbejde mellem medlemsstaternes uddannelsesinstitutioner og Frontex.

Uddannelse og oplæring bør være baseret på **harmoniserede fælles uddannelsesstandarder af høj kvalitet** for det stående korps under hensyntagen til operationelle behov, opgaver og juridisk kompetence og med vægt på en klar forståelse af **de værdier, der er nedfældet i traktaterne**. Der bør i denne komponent stræbes efter at fremme de højeste standarder og bedste praksis i forbindelse med gennemførelsen af Unionens grænse- og tilbagesendelseslovgivning med særlig vægt på beskyttelse af sårbare personer, herunder børn, og på respekten for de grundlæggende rettigheder, og der bør skabes en fælles kultur baseret på respekt for grundlæggende rettigheder.

Strategiske retningslinjer

- Det **fælles grundlæggende uddannelsesprogram** og de nødvendige uddannelsesværktøjer for grænseforvaltning og tilbagesendelse, herunder om beskyttelse af børn og andre personer i sårbare situationer, bør videreudvikles og baseres på en fælles overordnet referenceramme for kvalifikationer, der er udviklet til sektoren (sektorspecifik kvalifikationsramme for grænse- og kystbevogtning). Der bør i disse produkter tages hensyn til den europæiske grænse- og kystvagts kapacitetskøreplan, som bestyrelsen godkender hvert år. Programmet bør også omfatte videreuddannelseskurser og seminarer vedrørende integrerede grænseforvaltningsopgaver, både for det stående korps og for medarbejdere hos de kompetente nationale myndigheder.
- Frontex bør fortsat udvikle og forbedre et **særligt uddannelsesværktøj for den europæiske grænse- og kystvagt** i tæt samarbejde med medlemsstaterne, Kommissionen,

[32] Artikel 3, stk. 2, i forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt.

relevante EU-agenturer og andre interessenter under hensyntagen til relevante forskningsresultater og bedste praksis.

- **Specialiserede uddannelsesforanstaltninger**, der er relevante for de opgaver og beføjelser, som medlemmerne af det stående korps har, for observatører ved tvangsmæssig tilbagesendelse og for observatører af grundlæggende rettigheder bør videreudvikles for at imødekomme operationelle behov. Der bør regelmæssigt afholdes øvelser med disse grænsevagter og andre medlemmer af holdene i overensstemmelse med planen for specialiseret uddannelse.
- Alle medlemmer af det stående korps, der skal indsættes med henblik på operationelle aktiviteter, bør uanset deres kategori gives samme uddannelse, som der gives for grænseforvaltning og tilbagesendelse på EU-plan og på nationalt plan. Dette skal sikre, at alle europæiske grænse- og kystvagter er professionelle og tilstrækkeligt uddannede i overensstemmelse med deres specialisering.
- Frontex bør indføre en **intern kvalitetskontrolmekanisme** i overensstemmelse med europæiske uddannelsesstandarder og -retningslinjer for at sikre, at der forefindes uddannelse, ekspertise og professionalisme på højt niveau for vedtægtsomfattet personale, der deltager i agenturets operationelle aktiviteter. Status for gennemførelsen af denne mekanisme bør rapporteres i den årlige evalueringsrapport og vedlægges den årlige aktivitetsrapport.
- Der bør tilskyndes til erhvervelse af viden eller særlig ekspertise på baggrund af erfaringer og god praksis indhøstet i udlandet under missioner og tilbagesendelsesrelaterede operationer i andre medlemsstater. Dette bør navnlig ske gennem et udvekslingsprogram for grænsevagter, der deltager i Frontex' tilbagesendelsesinterventioner.
- Det bør endvidere overvejes at **oprette et uddannelsescenter i Frontex**, idet der tages behørigt hensyn til og bygges videre på det øgede samarbejde og synergierne med medlemsstaternes nationale uddannelsesinstitutioner. Formålet er at koordinere og strømline udviklingen, leveringen og certificeringen af grænse- og kystvagtuddannelse på grundlag af europæiske standarder for kvalitetssikring og yderligere fremme etableringen af en fælles europæisk kultur i den leverede uddannelse.

Komponent 15: "*Forskning og innovation*[33]".

Politiske prioriteter

Integreret grænseforvaltning bør understøttes af den nyeste teknologi og fremadrettet forskning i relevante videnskaber til støtte for arbejdet som grænsevagt. Der bør i den forbindelse sikres rettidige og velkoordinerede investeringer i forskning og innovation på EU-plan og på nationalt plan.

Strategiske retningslinjer

- **Forskning og innovation** bør anvendes til at gøre grænsekontroloperationer mere interoperable og omkostningseffektive. Innovative løsninger bør fremmes gennem grænseoverskridende samarbejde for at opnå stordriftsfordele. Samarbejdet mellem

[33] Artikel 3, stk. 2, i forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt.

forsknings- og innovationsenheder hos Frontex og medlemsstaternes grænsemyndigheder bør udvikles yderligere på prioriterede områder. Grænsekontrolmyndighederne bør også være fortrolige med den **seneste teknologiske udvikling**, der forudser tendenser, udfordringer og trusler, eftersom smuglernetværk og terrorister også anvender den nyeste teknologi.

- Frontex bør deltage aktivt i **overvågningen af forsknings- og innovationsaktiviteter**, som medlemsstaterne, EU og industrien gennemfører på de områder, der er omfattet af den integrerede grænseforvaltning, samt af andre relevante aktører, herunder tredjelande og andre organisationer.
- Frontex bør bistå medlemsstaterne og Kommissionen med at udarbejde og gennemføre de relevante EU-rammeprogrammer for forskning og innovation, som er knyttet til integreret grænseforvaltning.
- Anvendelsen af forskning og innovation skal være i overensstemmelse med kravene i EU's databeskyttelseslovgivning.

6. FORVALTNING AF DEN FLERÅRIGE STRATEGISKE POLITIKCYKLUS

Hovedformålet med politikcyklussen for den integrerede europæiske grænseforvaltning er at sikre, at EU's politiske prioriteter i de næste fem år omsættes korrekt til operationelle mål og aktiviteter for den europæiske grænse- og kystvagt.

Selv om det er nødvendigt at gennemføre langsigtet planlægning, kræver det meget dynamiske, politiske og følsomme operationelle miljø for integreret europæisk grænseforvaltning en permanent overvågning af udviklingen og en fleksibel tilpasning til skiftende behov. Den flerårige strategiske politik for integreret europæisk grænseforvaltning bør derfor også etablere en passende mekanisme til at opnå en effektiv forvaltningsramme, der kan ledsage cyklussens vellykkede gennemførelse.

Denne mekanisme bør integreres i Schengencyklussen, som blev iværksat ved den årlige Schengenstatusrapport. Schengenstatusrapporten vedtages sammen med dette politikdokument. Schengencyklussen vil gøre det muligt at overvåge gennemførelsen af den integrerede europæiske grænseforvaltningcyklus i forskellige sammensætninger:

- Det årlige møde i **Schengenforummet** vil gøre Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen i stand til at revidere gennemførelsen af den integrerede europæiske grænseforvaltning og udstikke supplerende politiske retningslinjer for den europæiske grænse- og kystvagt.
- **Schengenrådene**, der afholdes en gang i kvartalet, bør gennemgå og fremlægge konklusioner om forvaltningen af Schengensamarbejdet og give politisk fremdrift til de centrale strategiske spørgsmål i forbindelse med gennemførelsen af den integrerede europæiske grænseforvaltning. De giver mulighed for på politisk plan at drøfte spørgsmål vedrørende den europæiske grænse- og kystvagt, herunder Frontex, og,

hvor det er relevant, at udstede strategiske henstillinger og overvåge gennemførelsen heraf.
- Der vil også blive sørget for yderligere strategisk styring ved et møde på højt plan i agenturets bestyrelse.

De årlige **interparlamentariske samarbejdsmøder**, der er fastsat i artikel 112 i forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt, kan være en god lejlighed til at sikre, at Europa-Parlamentets kontrolfunktioner over agenturet og de nationale parlamenters kontrolfunktioner over deres respektive nationale myndigheder i forbindelse med gennemførelsen af integreret europæisk grænseforvaltning udøves effektivt. Møderne kan koordineres med forberedelsen af det årlige møde i Schengenforummet.

7. KONKLUSIONER

Kommissionen har udarbejdet dette politikdokument med henblik på at opnå en fælles forståelse mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om, hvordan den europæiske grænse- og kystvagt bør gennemføre den integrerede europæiske grænseforvaltning i de næste fem år.

Kommissionen opfordrer derfor Europa-Parlamentet og Rådet til at drøfte dette politikdokument, der fastlægger en **flerårig strategisk politik** for integreret europæisk grænseforvaltning, og til at meddele Kommissionen deres respektive synspunkter.

I betragtning af hvor vigtigt det er at etablere passende **mekanismer for at opnå en effektiv forvaltningsramme**, der ledsager gennemførelsen af cyklussen, indhenter Kommissionen samtidig begge institutioners synspunkter om sine idéer til en målrettet indsats, der skal fremlægges mere regelmæssigt som supplement til de femårige **politiske prioriteter** og **strategiske retningslinjer**.

Kommissionen vil på grundlag af det politiske input fra begge institutioner om ovennævnte aspekter vedtage en meddelelse om den flerårige strategiske politik for integreret europæisk grænseforvaltning og forvaltningen heraf.

Tidsramme for cyklussen for den integrerede europæiske grænseforvaltning	
Tiltag til gennemførelse den flerårige strategiske politikcyklus	***Vejledende tidsplan***
Kommissionen fremlægger et politikdokument om den flerårige strategiske politik for integreret europæisk grænseforvaltning	Andet kvartal 2022
Europa-Parlamentet og **Rådet** drøfter politikdokumentet om den flerårige strategiske politik for integreret europæisk grænseforvaltning	Tredje kvartal 2022
Kommissionen vedtager en meddelelse, der fastlægger den flerårige strategiske politik for integreret europæisk grænseforvaltning	Fjerde kvartal 2022
Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning vedtager den tekniske og operationelle strategi for integreret europæisk grænseforvaltning	Andet kvartal 2023 (seks måneder efter Kommissionens meddelelse)
Medlemsstaterne tilpasser deres nationale strategier for integreret grænseforvaltning	Fjerde kvartal 2023 (12 måneder efter Kommissionens meddelelse)
Kommissionen vurderer den flerårige strategiske politik for integreret europæisk grænseforvaltning	Fjerde kvartal 2026 (48 måneder efter Kommissionens meddelelse)
Kommissionen fremlægger yderligere et politikdokument, der indeholder den næste flerårige strategiske politik for integreret europæisk grænseforvaltning	Ultimo 2027